

KOMMUNISTISK POLITIK

TEMA: 11. SEPTEMBER 6 ÅR EFTER

Nr. 18

11. årg.

2007

14. september -
27. september

Støttepris 15 kr.

- Den erklærede fjende s. 2 ● Finanskrisen er her s. 3 ● Fogh rokerer s. 4 ●
Københavnere på barrikaderne s. 6 ● Terrorhætz s. 8 ● 3F afholder kongres s. 10 ●
Dr. Jekyll og Mr. Hyde s. 11 ● Che Guevara: Digte i liv og død s. 12 ●
Fidels Cuba s. 14 ● Antikrigsbevægelsen og Iran s. 15 ●
11. september 6 år efter s. 17 ● Videnskab under Bush s. 16 ●
Hvem myrdede el-bilen s. 20 ● Debat s. 22 ● Rivegilde s. 24

Den erklærede fjende

KOMMUNISTISK POLITIK

Danmark er i krig – og ikke kun i Irak, ikke kun i Afghanistan. Det officielle Danmark fører 'rkg mod terror'. Dets uofficielle støtter fra nazister til Dansk Folkeparti og langt ind i regeringspartierne rækker fører krig mod muslimer, krig mod islam. Som racekrig, religionskrig eller simpel kolonikrig. De givne begrundelser kan være lidt forskellige; til gengæld er fjenden den samme.

Igen og igen spredes der terrorfrygt. Med den som krykke kan der føres aggressionskrig i udlandet og Danmark kan omskabelses til et overvågningsamfund, der er på vej langt forbi Big Brother og '1984'. Ikke alene dansk politi og efterretningstjenester har frit slag; CIA og andre amerikanske spionageagenturer står i kø for at kigge os over skulderen.

Det slår ikke fejl, at årsdagene for 11. september 2001 bliver brugt til at genskabe terrorhysteriet i Bushs USA, Merkels Tyskland, Foghs Danmark o.s.v.: Al Qaeda er her! Snart ligger Nørreport i ruiner!

Vi tror simpelthen ikke på dem. Disse krigsmagere har for vane at lyve. Krigen mod Irak indledes og fortsættes med løgne. Det samme gælder 'krigen mod terror'. Mange mener, at blandt de største af disse er den officielle forklaring om, hvad der skete 11. september 2001.

Usikkerheden er krigenes vilkår.

De udemokratiske terrorlove bliver nu brugt i vid udstrækning. Danske og udenlandske efterretningstjenester samarbejder flittigt. Om det er PET, der flytter rundt med CIA og Mossad eller omvendt er et åbent spørgsmål. Men PET bliver rost for årvågenhed og store terrorfangster.

En hel stribe unge mænd med indvandrerbaggrund er sigtede i terrrorsager, senest fra en række arrestationer i København, og vi ser noget gentage sig, der begynder at ligne et mønster.

Endnu inden nogen er dømt, står en lang række meningsdannere klar med deres forklaringer på hvordan det dog er kommet så vidt. Dæmoniseringen af islam som den foretrukne fjende får endnu en omgang.

Ingen skal være i tvivl om, hvem fjenden er – og ingen i Danmark er længere i tvivl om det – medmindre man selv er fjenden.

'Enten er du med os – eller også er du mod os': Denne fundamentalistiske tankegang er blevet styrende.

Derfor er det vigtigt at slå fast at sekterisme og fanatisme findes i de fleste politiske og religiøse ideologier, fra hinduisme til liberalisme. I Pakistan kunne man allerede i 1947 se hvor mange liv det koster at sætte had op mellem mennesker og tilskynde til borgerkrig - Indien blev efter selvstændigheden delt efter religiøse hovedstrømninger. Denne uhyggelige imperialistiske praksis fortsætter i dag og udbredes i mellemøsten under påskud af 'kamp for demokrati'.

Ruth Evensen og Faderhuset er dansk eksempel på, hvor meget religiøse fundamentalister med reaktionære synspunkter kan ødelægge.

Når visse strømninger indenfor islam er blevet gjort til den nye hovedfjende af de forenede vestmagter er det ikke mindst, fordi USA har brug for et påskud for krigen om verdensherdømmet. Islamfjendebilledet er ganske vist lidt uklart defineret, men det er klart nok til at nogle unge med rødder i mellemøsten solidariserer sig selv med USAs tågefjender. Og hvis USA kan opdne nogle unge til at sprænge sig selv i luften, er militærbevillingerne sikret, og oliepengene kan fortsætte med at strømme ind.

Den reaktionære islamisme er stærkt knyttet til afviklingen af kolonitiden. De mere progressive og moderne, eller næsten verdslige versioner af trossamfund, blev af de gamle kolonimagter set som potentielt allierede for borgerretsgrupper, småbønderne og arbejderklassen - altså som farlige modstandere. De reaktionære grupper, der har som mål at fastholde feudallignende samfundsstrukturer, udgør til gengæld en potentiel allieret af de imperialistiske stormagter.

I stort set alle tidligere kolonilande er mønstret det samme: stormagterne har med fængsel og mord knust de folkelige bevægelser og givet våben og penge til de feudale grupper mod til gengæld at få fri adgang til at udbytte ressourcer og arbejdskraften.

Reaktionær religion er et af reaktionens og imperialismens bedste kort – som fjende eller ven.

Redaktionen 11. september 2007

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 21.09.07

Finanskrisen er her

Det går jo rigtig godt for Danmark og for danskerne. Der er overskud både her og der, og vi kan snart købe hele verden, selvom vi ikke kan stoppe skolerne og daginstitutionernes forfald eller dæmme op for den stadig større og synlige flok af tiggere.

Men det går jo godt, og regeringen bliver ikke træt af at henvise til den ret lave arbejdsløshed eller af at påstå, at landets største problem nu og i fremtiden er 'mangel på arbejdskraft'. Hele dens politik står og falder med dette postulat.

Det er underligt at den ikke føler jorden brænde under sig, eller snarere: rundt om i verden. De antyder det i al fald ikke, selvom de må have opfanget signaler fra børserne rundt om i verden: Finanskrisen er her, den store økonomiske krise er brudt ud. De selvoptagne danske medier ser selvfølgelig som sædvanlig ingenting. Derfra kommer ingen information.

Krisen blev udløst på det amerikanske boligmarked. Den omfattende kreditgivning med usikre boliglån har skabt millioner af teknisk set banketrotte boligejere. Når de ikke kan betale deres regninger og renter, ryger deres huse på tvangsauktion – men uden at lånene kan indfries. Med andre ord er det bankerne og kreditinstitutionerne, der taber penge – og så hedder det krise. Ikke bare amerikanske, men også en lang række store udenlandske banker er fedtet ind i det oppustede amerikanske boligmarked med dets usikre finanser.

Men finanskrisen har langt dybere rødder, og mange af dem ligger i de grundlæggende svagheder i den amerikanske økonomi. Den tidligere amerikanske vicefinansminister under Reagan Paul Craig Roberts – nu en skarp kritiker af de amerikanske imperiedrømme, krige og af Bush-regeringen – skriver i en kommentar, at 'den amerikanske økonomi fortsætter sin langsomme død for øjnene af os'.

Her er nogle af de kendsgerninger, Roberts fremhæver:

- USA har handelsunderskud i forhold til alle dele af verden. I 2006 (de seneste tal for et år) havde USA et handelsunderskud på i alt \$ 838,271,000,000.

- Den amerikanske dollars evne til at bevare sin status som reservevaluta undergraves på grund af det fortsatte budget- og handelsunderskud. Verden er bogstavelig talt oversvømmet med dollars i dag. I det 21. århundrede har den amerikanske dollar mistet omkring 33 pct. af sin værdi i forhold til andre valutaer. Den bevarer især sin status som reservevaluta ved vanens magt og på grund af mangelen på et klart alternativ.

Roberts pointerer, at amerikanernes

realløn ikke er vokset, men at de overforbruger på kredit, og at opsparingen er på niveau med tiden for den store depression. Samtidig er millioner af produktive jobs nedlagt med globalisering og udflytning af produktion og virksomheder:

“For Marx taler, at flytning til udlandet har øget virksomhedernes indtjening ved at formindske omkostningerne til arbejdskraften, og derved har koncentreret væksten i indkomst hos kapitalejerne og dens bestyrere.” Topdirektører i finansverdenen tjener nu mellem 1 og en halv milliard dol-

lars årligt, nogle enkelte mere end 1 milliard:

'Mange amerikaneres karriere og økonomiske perspektiver blev ødelagt for at opnå disse fås skyhøje indtjeneringer'.

En helt anden sag er, at Craig selv har bidraget til at skabe denne situation.

Imens er den største bekymring i Danmark, hvorvidt boligmarkedet efter sit langvarige boom er stagnerende eller på vej ned. Også en meget stor del af danskernes forbrug er lånefinansieret, og adgangen til kreditter er blevet stadig lettere, selvom lånene generelt er 'mere sikre' end det er tilfældet i USA. I Danmark findes der mange boligejere, som teknisk set er insolvente, og hvis værdier i fast ejendom er mindre end deres lån. Nye beregninger viser, at blandt landets 217.000 boligejere mellem 30 og 39 år er 40 procent er teknisk insolvente, mens 30 procent af de 40- til 49-årige og 10 procent af de 50- til 59-årige skylder mere væk, end deres bolig er værd. Halvdelen af de 30-39-årige med egen bolig skylder mere end to årslønninger væk før skat. Generelt er danskerne mere forgældede end nogensinde.

Alligevel lader alle, som om alt er i orden, og at de truende sorte skyer fra den globale finanskrisen vil drive lige så hurtigt væk som den danske sommerregn. Men den kommer igen – og samler sammen til store udladninger, lyn og torden.

De positive tal for økonomien, som Fogh og Co. skamrider, er ustabile. Alt er forbundet med den stadig voksende eksport og den høje beskæftigelse. Den danske økonomi kaldes stærk, men den er uhyre sårbar over for en generel økonomisk krise, som rammer de vigtigste eksportområder.

Og når krisen for alvor rammer – og det vil den – vil omkostningerne, også for 'velfærden' blive meget høje. Det er ved at være sidste ud kald for at sikre både højere løn, bedre arbejdsforhold og velfærd til alle.

Rokader vil ikke redde Fogh

Med ministerrokaden har Anders Fogh udsat et folketingsvalg i utide, men ikke afblæst det

Anders Fogh havde lagt op til et valg allerede inden folketingets åbning. Det blev ikke til noget, da situationen omkring skatteomlægningen til fordel for de rige kom ud af kontrol. Valgrummen blev foreløbigt indstillet, selvom plakaterne er trykt.

Fogh havde håbet på med den såkaldte 'kvalitetsreform' at fremstå ikke som velfærdsslagter og godfather for landets rige, men som et 'moderne velfærdssamfunds' redningsmand. Dette spin mislykkedes simpelthen, og derfor så Fogh sig tvunget til foreløbig at udskyde valget. I stedet besluttede han sig for en mindre ministerrokade, netop med henblik på at styrke regeringens 'velfærdsprofil'.

Det skal først ske ved igen at indsætte

den fhv. socialdemokrat Karen Jespersen som socialminister. Allerede ved hendes partiskift i sommer forlød det, at prisen var en ministerpost. Den er kommet tidligere end planlagt.

Så er spørgsmålet om hun kan levere modydelsen: hendes vægt på den politiske børs blev i sommer anslået til 9 mandater. Men det var før Ny Alliance havde meldt sig på banen. Karen Jesper-

sen er godt slidt ...

Velfærdsprotesterne har ramt Fogh hårdt

Fogh-regeringen har i hele sin levetid fremkaldt voldsomme folkelige protester. I starten var de præget af hans intime alliance med krigsforbryderne Bush og Blair og den voksende mod-

Fattig: Dø tidligt!

Det er fint med øget ulighed, forkyndte den nyslåede fødevareminister Eva Kjær Hansen for nogle år siden. Det var en uheldig afsløring af den daværende socialministers nyliberale overbevisning – det rejste en press storm, og i et kort øjeblik var hendes ministerpost truet.

I forbindelse med Foghs regeringsrokade er hun så blevet nedgraderet til fødevareminister, og er som socialminister blevet afløst af den mest forhenværende Karen Jespersen.

Til gengæld kan hun konstatere, at det går den rigtige vej på alle felter. Den sociale ulighed vokser på alle områder. Der bliver større forskelle mellem rig og fattig. Senest bidrager den skattereform, som vedtages af V, K og DF, til at øge uligheden, selvom alle ministre nu vil sværge på, at det modsatte er tilfældet.

Den voksende ulighed sætter sig dybe spor. F.eks. med hensyn til levealderen, hvor de dårligst lønnede mænd (eller som det hedder 'mænd med ingen eller kort uddannelse') kan forvente at leve

næsten fem år kortere end højtuddannede (alias mere velstillede).

- *Sammenligner man de bedst og de dårligst uddannede grupper i landet, finder man en forskel i levealder på 4,8 år for mænd. For kvinder drejer det sig om 3,3 år. Desuden er antallet af leveår med dårligt helbred og belastende, langvarig sygdom også meget højere for dem med kort uddannelse,* siger

cand.scient. og forskningsleder Henrik Brønnum-Hansen fra Statens Institut for Folkesundhed.

Siden 90'erne er forskellen på de lavt- og højtuddannedes levetid vokset.

- *Forskellen mellem de to gruppers forventede restlevetid er i perioden 1995-2005 steget med 0,5 år for mænd og 0,8 år for kvinde,* siger Henrik Brønnum-Hansen.

stand mod den danske krigsdeltagelse. De synlige protester på gaderne svækkede regeringen og tvang Fogh til at trække tropperne tilbage fra Irak, før det militære nederlag til den irakiske modstandsbevægelse blev alt for synligt.

Siden den 17. maj 2006, hvor Danmark oplevede de største demonstrationer i årtier under overskriften 'Velfærd til alle' er opgøret med Foghs nyliberale politik og dens negative konsekvenser for alvor blevet en folkesag. Protesten blev fulgt op af nye nedskæringsprotester i efteråret 2006 og i forsommeren bl.a. af sosu'ernes kraftige, spontane strejkebevægelse.

Det er 'velfærdskampen', som afgør Fogh-regeringens skæbne, og det ved både regeringen og den ellers så bøvlamme parlamentariske opposition. Socialdemokraterne under Helle Thorning-Schmidt forsøger følgelig at fremstå som velfærdskampens leder – samtidig med at man vil inddæmme og neutralisere dens hovedkrav.

Valg stadig på dagsordenen

Der er mange grunde til, at Fogh stadig ønsker at udskrive valg – og at det er højst muligt allerede i løbet af efteråret eller kort efter årsskiftet.

Det er ikke bare mulighederne for Fogh for at kunne fortsætte som regeringsleder, evt. med hjælp fra Ny Alliance, som lokker. Nogle brændende spørgsmål er ved at komme på dagsordenen, hvor borgerskabet ønsker en stærk regering til at manøvre til dets fordel: dels overenskomstforhandlingerne, som starter i foråret 2008, og dels EU's forfatningstraktat, der stort set vil være en kopi af den, der blev forkastet ved folkeafstemninger i Holland og Frankrig. Den vil formentlig være klar allerede til oktober – og derefter skal den danske regering tage stilling til, om den vil udskrive folkeafstemning eller knægte sit eget demokrati.

Det er hele denne for regeringen så vanskelige situation, Fogh og Co. spinner rundt i. Med ministerrokaden tror han sig bedre rustet, hvis der skulle opstå en gunstig taktisk situation til at udskrive et valg på. Men den vil ikke afgøre det. Den vil ikke redde ham.

Stordemonstrationer ved folketingets åbning

Fra protesterne i Århus den 3. oktober sidste år

Der kommer store demonstrationer over hele landet, når folketinget åbner tirsdag den 2. oktober. De uddannelsessøgendes organisationer går med

Op til sommerferien opstod en omfattende protestbevægelse mod elendige lønninger og arbejdsforhold blandt landets social- og sundhedsarbejdere. Deres protester pegede på en nedslidt offentlig sektor, hvor der rejser sig tre hovedkrav fra de ansattes side: Væsentligt højere lønninger, mange flere hænder og en radikal forbedring af arbejdsforholdene.

Også i den private sektor er der bevægelse for at rette op på de stadig voksende skævheder i et samfund, hvor rigdommen forgyldes endnu mere.

Også de uddannelsessøgende protesterer. De forskellige elev- og studenterorganisationer har efter offentliggørelsen af finanslovsforslaget, som rummer nye nedskæringer, udarbejdet en 14-punkts-plan, som skal rette op på den nedslidte uddannelsessektor. Planen

er fremlagt på møder med undervisningsminister Bertel Haarder og videnskabsminister Helge Sander, der afviser den.

- Bertel Haarder indrømmede, at der igen er skåret på undervisningen i årets finanslov. Der var mange pæne ord og forsøg på talmagi, men faktum er, at der ikke er tiltag, der retter op på de nedskæringer, der er på vores undervisning, sagde formanden for Lærerstuderende Landskreds Kresten Bang Heinfelt efter mødet med Haarder.

Formanden for Sygeplejestuderendes Lands sammenslutning Kirsten Salling Rasmussen tilføjede:

- Endnu engang vil regeringen ikke tage ansvar for vores uddannelser. Undervisningsministeren fejede vores 14 punkter til forbedringer af vores uddannelser af bordet, og kaldte det for en ønskeliste. Det kunne tyde på, at regeringen ikke har tænkt at tage vores forslag alvorligt, og en stor demonstration for de studerende er nu rykket et skridt nærmere.

Demonstrationsforberedelserne og 14-punkts-planen kan følges på

www.stopnedskæringer.dk

Københavnere på barrikaderne

Gør sig klar til kamp

Sidste år udløste kommunale nedskæringsbudgetter voldsomme protester landet over. Det kan også ske i år. I al fald københavnere gør sig klar til at gå på barrikaderne.

Sidste år var det ikke mindst Århus, der tegnede de omfattende protester mod de kommunale nedskæringer – med blokader af daginstitutioner, besættelse af Rådhuset og daglige protestaktioner – og Fogh begyndte at fable om 'socialistiske ballademagere'.

Københavnere var også med i disse protester. De fortsætter og udvides i år, for det budget, der lægges op til i form af en aftale mellem De Radikale, S og SF er et barsk nedskæringsbudget, der betyder daginstitutions- og skolenedlæggelser og en række andre forringelser for de københavnske børn. I forvejen fører kommunen krig mod ungdommen i forbindelse med udslettelsen af Ungdomshuset, Jagtvej 69 – nu udvides krigen til også at omfatte børnehavebørn og skoleelever.

Forældreorganisationer som KFO og Skole og Samfund, København, opfordrer til protester, ligesom pædagoger, lærere og andre forbereder sig på aktion.

De første demonstrationer i forbindelse med budgetforhandlingerne på Rådhuset har allerede været afholdt, og de vil fortsætte op til en vedtagelse – og evt. efter, hvis ikke nedskæringerne tages af bordet.

Forældreblokade af børnehaven Kongerøsen, Vesterbro 2006

Massive nedskæringer

Ritt Bjerregaards upopulære budgetaftale betyder ifølge KFO:

- Massive nedskæringer på alle skoler og børneinstitutioner i København - i alt 265 mio. kr. for perioden 2008-2011. I 2011 skal der med andre ord laves pædagogisk arbejde og drives daginstitutioner og klubber for 265 mio. kr. mindre end der bliver brugt i 2007.
- Manglende demokratiske proces. Ingen dialog med forældrene i København
- Ingen løsning på den generelle underfinansiering af børne- og ungeområdet i forhold til de servicekrav som forældrene har.
- "Afskaffelse af muligheden for at benytte dagtilbud, mens en forælder er på barsel/forældreorlov".

- Morgenlukning på fritidshjemmene
- Det er en langtidsaftale. I 2008 skal der laves nedskæringer for 120 mio. kr. stigende til 265 mio. kr. i 2011

Forældrenetværket Skole og Samfund, København, siger:

"Skole og Samfund, København tager afstand fra den udemokratiske proces omkring de kommende 8 skolelukninger og besparelsen på 120 millioner kroner i 2008-budgettet.

Før sommer traf politikerne en principbeslutning om at revidere skolestrukturen i København.

Skole og Samfund hilste det velkommen, at der nu skulle diskuteres visioner.

Ikke mindst hvis det skete ud fra faglige principper og princip om nærhed.

Reelt set kan vi nu se at strukturforslaget er udarbejdet ud fra økonomiske hensyn."

Omfattende lukninger

Der skal efter politikernes plan ske omfattende sammenlægninger og lukninger af skoler og børneinstitutioner i København

I alt 97 børneinstitutioner og 14 skoler bliver berørt. Den grundlæggende

Resterende budgetforhandlinger i København

Frist for ændringsforslag	24/9, kl. 12
Udsendelse af fortegnelse over ændringsforslag til Borgerrepræsentationen	28/10
Økonomiudvalget andenbehandler budgetforslag 2008	2/10
Frist for underændringsforslag	3/10, kl. 12
Afstemningsprogram udsendes til Borgerrepræsentationen	5/10
Afstemningsprogram forelægges Økonomiudvalget	9/10
Borgerrepræsentationen andenbehandler budgetforslag 2008	11/10

tanke er at børn skal samles i store grupper og indgå i store enheder og institutioner. Skoler skal være 3- eller 4-sporede. Hensynet til børnenes generelle trivsel er ikke nævnt et eneste sted i aftalen. Øvelsen med de konkrete sammenlægninger forventer politikerne vil indbringe 53 mio. kr. om året. De resterende penge op til de 265 mio. kr. som skal spares, skal findes ved andre nedskæringer end sammenlægninger.

KFO skriver:

”Et eksempel er planerne for Vesterbro, hvor den (næsten) nyrenoverede skole på Enghave Plads skal lukkes og børn og lærere i stedet samles i Mathæusgades skole, der får ekstra lokaler i det tidligere lokalcenter, der så skal laves om til folkeskole. Denne indskrænkning af skolekapaciteten på Vesterbro finder sted samtidig med at der er massiv søgning til skolerne i bydelen og samtidig med at der planlægges nye omfattende boligbyggerier, der skal tiltrække flere børnefamilier.”

Personaleflugt og svigt

KFO påpeger, at de umiddelbare konsekvenser af sammenlægningerne og lukningerne er:

- En øget personaleflugt, på et tidspunkt hvor Københavnske børneinstitutioner og skoler har vanskeligt ved at tiltrække kvalificeret personale
- En længere periode, hvor det tilbageværende personale skal bruge alle kræfter på at få integreret de sammenbragte børn og personale.
- Mindre fokus på pædagogik og børns trivsel.

Konflikten vil blive trappet op fra forældrenes, pædagogers og læreres side, medmindre politikerne lytter til protesterne og dropper de planlagte nedskæringer. Foreløbig afholdes stormøder og protester i forbindelse med køreplanen for budgetforhandlingerne.

Det kan meget nemt ende med blokader og masseprotester.

Aktion G13 den 6. oktober

'Nu tager vi Grøndalsvænge Allé 13'

Forberedelserne til Aktion G13 skrider hurtigt frem. G-dag den 6. oktober, hvor huset bliver besat, nærmer sig hastigt.

De københavnske unge har siden den brutale nedrivning af Jagtvej 69 krævet et nyt ungdomshus af politikerne på Rådhuset. De har også fundet frem til, hvor det skal være – nemlig den store kommunalejede bygning på Grøndalsvænge Allé 13, som står tom og klar til indrykning – og som il kunne rumme en lang række aktiviteter, fordi der simpelthen er mere plads end i det gamle Ungdomshus. Det har stået tomt i to år, og der er ingen endelige planer for stedet. Tidligere har man overvejet en genbrugsstation – nu går de kommunale overvejelser i retning af lejlighedsbyggeri.

De unge har også meddelt, at de vil besætte netop dette hus, og hvornår denne besættelse finder sted: Den 6. oktober – fire dage efter folketingets åbning og de store demonstrationer dér og lige før budgetforhandlingerne på Rådhuset afsluttes (11. oktober).

Grøndalsvænge 13 indgår også i de kommunale budgetforhandlinger. Både SF og Enhedslisten har meddelt, at netop dette sted til de unge vil være deres pris for at indgå budgetforlig med Ritt Bjerregaard og hendes flok af socialdemokrater og radikale.

Politiet har på deres side meldt ud, at det ikke har planer om at forhindre en eventuel indrykning på stedet – men at man vil rydde det for aktivister.

Efter urolighederne på halvårsdagen for rydningen af Jagtvej 69 siger G13 initiativet:

”Den sidste uges begivenheder og frustrationer viser at der til stadighed er behov for et brugerstyret Ungdomshus i København. Den 6. oktober vil vi bezætte et nyt på Grøndalsvænge Allé 13. Derfor indkalder vi nu til BZ-træning (...) hvor vi vil træne i ulydige ikke-voldelige BZ-teknikker og aktionsformer.

- Det er rigtigt at vi træner i at bryde igennem politiets kæder, men når vi vælger at være så åbne om vores aktion, og bruge så langt tid på forberedelse og aktionstræning, handler det lige netop om at undgå en voldelig eskalering på dagen. Vi træner derfor ikke i at slås med politiet, men lige netop i hvordan vi kan bryde igennem deres kæder, uden at slås med dem, udtaler Astrid fra G13's pressegruppe.

- Det her er en ny taktik, hvor vi vil indtage vores nye Ungdomshus ved hjælp af ikke-voldelige midler. Vi har valgt at være så åbne som mulig omkring aktionen og forberedelserne, for at vi kan blive så mange trænede aktivister, at vi trods forhindringer kan indtage det nye ungdomshus den 6. oktober. Vi er allerede over 500 aktivister som forbereder os intensivt på at være klar den 6. oktober – og vi ved at vi bliver mange flere.

Følg med i forberedelserne på hjemmesiden www.aktiong13.dk

Den 29. september vil der være en storstøttefest for G13.

Angst æder sjæle

Nørreport skulle sprænges i luften: PET har igen gjort deres for at minde danskerne om at være bange for terror – og det hele indgår i den store angstkampagne, der er et dække for undertrykkelse og krig

Unge mænd med indvandrerbaggrund og interesse for politik er igen blevet anholdt under stor dramatik, midt om natten under stort politiopbud. Hele familier er slæbt med til forhør, døre, plankeværker og meget andet er ødelagt.

Politiets Efterretningstjeneste er ikke i tvivl om, hvor de skal lede efter terrorister: vi er alle under mistanke. Især unge mænd. Især unge mænd lidt mere solbrændte end ellers. Og især unge solbrændte mænd af religiøs tro. En helt bestemt tro, der især er udbredt i luftfartige olierige lande i mellemøsten og omegn.

De nye terrrorsigtede i Danmark er tilfældigvis blevet pågrebet i september – den måned der siden 2001 har marke-

ret begyndelsen på terrorkrigen. I år hedder det sig, at de arresterede københavnere var en dansk al Qaeda-gruppe. Arrestationerne kom parallelt med andre terrorarrestationer i Tyskland. Den amerikanske regering var straks ude og tage arrestationerne i Danmark og Tyskland til indtægt for, at 'krigen mod terror' må videreføres, at 'terroristerne' bliver stadig mere drevne og stadig farligere – og at der ikke er nogen som helst grund til at sove roligt om natten.

Det viste sig efterfølgende, at det rent faktisk var CIA eller et andet amerikansk efterretningsagentur, der havde ført det danske PET ved hånden:

Lederen af en af de amerikanske hemmelige tjenester, f Det Nationale Center for Terrorbekæmpelse John Redd har fortalt internationale medier, at de amerikanske myndigheders aflytninger

havde bidraget til anholdelserne i København.

Der er god grund til at tro, at de amerikanske terrorkrigere skal have hovedparten af 'æren' for den nye terrorhætz.

Fra Vollsmose . . .

I september 2006 anholdt PET også en række unge mennesker i Odense. På trods af massiv overvågning af de mistænkelige gennem 8 måneder op til anholdelserne er selve retssagen blevet udskudt, så den kunne påbegyndes efter præcist et år.

Retssagen mod de unge fra Vollsmose har først og fremmest dokumenteret, hvor massivt politiet overvågede de mistænkte, før de blev slæbt med: telefonaflytning, indbrud i lejligheder, kopi af internettrafik og en civilagent i en

Internet skal aflures

Terrorpakken kræver, at alle teleudbydere i Danmark fra den 15. september 2007 indsamler oplysninger om den trafik, som går gennem deres netværk. De skal ikke gemme selve indholdet af trafikken, men oplysninger om, hvem der kommunikerer med hvem. For eksempel skal de gemme oplysninger om

Hvem ringer du til, hvor længe, hvornår?

Hvem sender du emails til?

Hvilke websider kigger du på?

Hvem køber taletidskort?

(Du skal fremover vise ID, når du køber taletid)

Oplysningerne skal gemmes i en rum tid. Politiet og efterretningstjenesten kan kræve at få oplysningerne udleveret - i nogle tilfælde uden dommerkendelse.

CIA og Co. aflytter Danmark

De amerikanske myndigheder kan med vedtagelsen af den nye *Protect America Act* overvåge alt og alle, der taler i telefon, surfer på internettet eller sender emails – over hele verden. Den eneste – formelle – undtagelse fra denne globale spionage er, at man skal bruge amerikanskebruger amerikanske teleselskaber, internetportaler eller email-hoteller. Men da stort set al teletrafik i Danmark og EU har forbindelse til USA, er disse omfattet af loven.

Overvågningen af teletrafikken kan nu ske uden dommerkendelse – og af alle nationaliteter, der opholder sig uden for USA. Enhver dansker kan altså uhæmmet overvåges af ameri-

kanske spiontjenester – med adgang til optagelse i diverse amerikanske registre og en stribe følgesanktioner. Den danske regering har ikke engang prøvet det.

USA bryster sig altid af sin forfatning. Dens rettigheder eksisterer ikke for 'udlændinge' – og dens bestemmelser gælder heller ikke for amerikanske statsborgere, når de kommunikerer med folk fra andre lande og/eller befinder sig uden for USA.

At denne overvågning allerede er en realitet har vist sig i forbindelse med de seneste 'terror'-arrestationer i København, som fandt sted 'i samarbejde med' (eller på opdrag af) amerikansk efterretningsvæsen.

suspekt rolle.

Der er til gengæld ikke afdækket nogen egentlig forbrydelse, heller ikke nogen konkret plan om en forbrydelse, og knap nok en konspiration med formål at begynde en planlægning af en forbrydelse. En af de mistænkte havde syslet med at blande det ustabile sprængstof TATP.

Anklageren kunne desuden fremvise beviser på, at han havde været inde på materialisten Matas' hjemmeside.

... til US

I mellemtiden har PET oprullet endnu en gruppe terrorister. Denne gang er PET ikke blevet tippet af en civil agent med personlige problemer, men af det amerikanske militær, der aflytter alle udenlandske samtaler. Denne oplysning kom frem i forbindelse med en høring i det amerikanske senatsudvalg for indenrigssikkerhed.

På høringen forklarede efterretningschefen Michael McConnell, at det var afgørende, at man kan fortsætte det aflytningsprogram, der blandt andet gør det muligt at aflytte opkald fra udlandet til USA.

Sagens politiske implikationer bliver dermed helt uafviselige.

PET har sin egen interesse i at fremstå årvågent, og det bidrager gerne til bølgen af frygt, der har sikret Anders Fogh regeringsmagten. Med de nye oplysninger står det klar, at hele det internationale militære efterretningsvæsen koordinerer spektakulære anholdelsesaktioner med det formål at få styrket egne beføjelser.

Anklager mod de nye mistænkte københavnere lyder på at forberede en terroraktion og forbindelser til ledende medlemmer af "al-Qaeda". De beskrives som "militante islamister", og de er ikke mindst anklaget for at have anskaffet sig materiale til fremstilling af sprængstoffet TATP - det samme som i Vollsmosesagen.

Pressen kunne nemt finde frem til de opgange, der blev ramt af det store naturlige politiopbud. Nogen hemmelig operation var det ikke, og det var heller ikke meningen. Navneforbudet er ikke meget værd.- de unge mænd har alligevel ingen fremtid her ...

PET's overvågning den 11. juli 2006

Kl. 13.26: PET registrerer en telefonsamtale, Y siger han har skaffet alting til pizzaen.

Kl. 13.48: PET registrerer en telefonsamtale, de gider ikke have konvertitten på besøg.

Kl.14.23: PET registrerer, at X går på internettet fra sin computer. På en internetordbog får X oversat fire kemiske ord, som stammer fra en bombeopskrift.

Kl. 15.03: PET registrerer at X fra sin computer går på et lukket internetforum, www.alwirdaws.org. Her downloader X en fil med bl.a. videoklip af en bilbombe, som eksploderer og et foto af Det Hvide Hus i USA med underteksten "Erobringen af Det Sorte Hus ved Guds hjælp".

Kl. 15.06: PET registrerer, at X henter en billede med opskrifter på sprængstoffer, som kan anvendes til bilbomber.

Kl. 15.09: PET registrerer, at X læser en tråd på et lukket forum med titlen "En bombe på fem minutter". Tråden indeholder en opskrift på en gasflaskebombe.

Kl.15.11: PET registrerer, at X læser endnu en tråd på samme forum med titlen "Hvordan fremstilles sprængstoffet acetoneperoxid (TATP).

Kl.15.51: PET registrerer, at X henter en bombemanual med opskrifter på gødningsbomber og TATP.

Kl. 15.53: PET registrerer, at X forsøger at hente endnu en bombemanual. Men der er tyve minutters ventetid på serveren, der indeholder manualen.

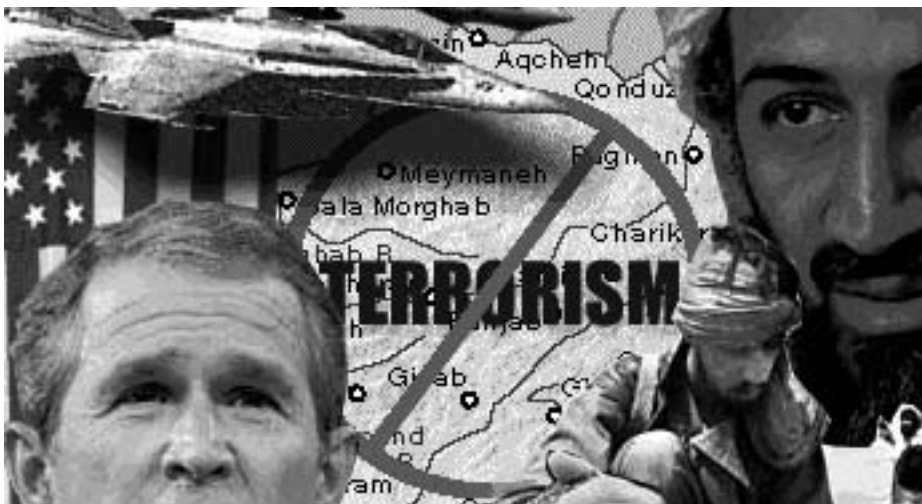
Kl.17.36: Y er nu taget hjem til sig selv og tænder sin computer. Han forsøger at indtaste adressen til det lukkede forum, hvor bombemanualerne befinder sig, men han taster det sidste bogstav forkert, og opgiver i første omgang.

Kl. 17.40: PET registrerer, at Y får hentet en anden bombemanual.

KL. 17.42: PET registrerer, at Y får tastet adressen rigtigt ind og denne gang finder den første bombemanual.

KL. 20.05: PET registrerer, at Y går ind på en ordbog på internettet for at få oversat kemiske begreber fra bombemanualerne.

Kilde: *jp.dk*

Overvågningen virker ikke

Det er meget nemt at undgå overvågningen, hvis man virkelig har noget at skjule. Rundt omkring på nettet findes forskellige former for software og services, der tillader én at være anonym på nettet - og dermed undgå overvågningen. Et eksempel er TOR som sender ens trafik gennem tilfældige anonymise-

rings-servere rundt omkring i verden.

Det er ikke svært at bruge værktøjerne. For at demonstrere dette har IT-Politisk Forening udgivet en CD med nogle af disse værktøjer. Det eneste, det kræver at bruge programmerne, er, at man kan sætte en CD i sin computer.

Strejkeopsving 2007

Antallet af strejker på det private område eksploderede i foråret. Efter mange års fald har 2007 udvist et stort opsving i overenskomststridige strejker. Alene i årets andet kvartal tabte de private arbejdsgivere flere arbejdsdage end i hele 2006.

Ifølge Dansk Arbejdsgiverforening drejede det sig om 34.000 arbejdsdage i andet kvartal. Det er normalt med flest konflikter i år med overenskomstforhandlinger, men i andet kvartal af 2004, da der sidst blev forhandlet overenskomster på DA's område, gik der kun 26.000 arbejdsdage tabt som følge af konflikter. Hovedparten af konflikterne - ca. to tredjedele af de tabte arbejdsdage - drejede sig om lønspørgsmål. Disse konflikter om løn var også mere omfattende og varede længere end andre. De involverede (i gennemsnit) 63,8 personer hver gang og varede 3,3 dage.

Rekordmange på sygedagpenge

Antallet af syge danskere stiger fortsat. I andet kvartal var 92.000 på sygedagpenge. Det er en stigning på 13.000 i løbet af et enkelt år, en stigning på 17 procent. Sammenholder man det med at stress på grund af tempoopskruninger, besparelser mv. er blevet en folkesygdom, bør tallene ikke overraske. F.eks. har de ansatte indenfor plejesektoren med deres strejker for mere løn og flere hænder givet udtryk for, at bægeret på dette område er mere end fyldt.

Gidselundersøgelse og erstatning

3F Sømændene ser frem til konklusionerne fra den opklaringsenhed, som skal afdække, hvad der skete op til kapringen af Danica White. Fagforeningen har længe krævet hændelsesforløbet undersøgt. Det skyldes blandt andet ønsket om at være bedst muligt rustet til et retsligt efterspil, som fagforeningen blandt andet gerne ser, for at få placeret ansvar, og for at skaffe erstatning til de tre 3F-medlemmer, der blev holdt som gidsler om bord.

3F afholder kongres

Omkring 900 delegerede møder frem til 3F's 2. kongres i Aalborg

Kongressen er den første ordinære kongres siden 3F for godt 3 år siden blev dannet på en fusion mellem det gamle specialarbejderforbund SiD, Kvindeligt Arbejderforbund KAD samt RBF. Forbundet organiserer omkring 370.000 medlemmer og er dermed Danmarks største fagforbund.

Kongressen vil på mange måder være et forsøg på at modgå den krise med medlemsflugt, som LO fagforeningerne er havnet i som resultat af deres omdannelse til individuelle 'serviceorganisationer'. 3F har også kunnet se konsekvenserne heraf i form af stor medlemsflugt.

'Meget mere fagforening'

Sloganet for kongressen er "*Meget mere fagforening*" – men det er mere end tvivlsomt om kongressen vil gå selvkritisk til værks og foretage en reel vurdering af 3Fs situation og linje. For forbundet har selv skabt grobund for medlemsflugten ved at 'modernisere' fagforeningerne til tilbudsbutikker med

øget 'fleksibilitet' og individualisering.

En udvikling, som går helt modsat fagforeningernes egentlige formål: Nemlig at være solidariske modstandscener og kamporganisationer mod virksomheder og kapitalens hærgen.

Og ikke 'upolitiske', som 3F, der har opsagt den centrale partistøtte til socialdemokraterne. Et modstandscener må forholde sig til politik i bred og konkret forstand: Imod monopolernes, arbejdskøbernes og regeringens nyliberale politik og strategi – imod dansk kapitalens støtte til EU-monopolernes Europa- og imod imperialistiske forsøg på at få yderligere del i rovet gennem krigsven-tyr som i Irak og Afghanistan på bekostning af 'velfærden'.

At der er en kæmpekløft imellem 3F's top og forbundets mange klassebevidste medlemmer kom klart til udtryk ved de seneste overenskomstforhandlinger, da medlemmerne stemte nej til forbundsledelsens accept. 2/3 af forbundets medlemmer - dvs. 62 % - stemte klart Nej til det påtvungne mæglingforslag og det indgåede overenskomstresultat.

Dermed afviste man bl.a. øget fleksibilitet og det historiske forræderi med accept af arbejdsgivernes ret til at se bort fra overenskomsten som en alvorlig undergravning af solidariteten, der overlader medlemmerne til kapitalkræfternes pression.

Dette elendige forhandlingsresultat kom kun igennem ved hjælp af de diktatoriske og udemokratiske sammenkædningsregler. Var det ikke for disse regler, havde der været konflikt hos både 3F og FOA-overenskomstområdet.

3F er vel nok den mest synlige fagforening i Danmark. I spidsen sidder en ledelse, der har bundet sig til og underlagt sig den danske kapitalens krav og også illusionerne om klassesamarbejde og fællesinteresser mellem arbejde og kapital.

Men som den største fagforening i Danmark med rigtig mange klassebevid-

ste arbejdere er 3F-toppen tvunget til ofte at fremføre 'bekymringer' og analyser om den øgede forskel mellem rig og fattig. Men deres klassesamarbejde og integration med kapitalen forhindrer dem i at udvikle modstanden, gøre den effektiv – og undertiden sprænge de givne rammer.

Tyngde og retning

Sammen med den mere fagforening taler man også om at "Tage globaliseringen i hånden" og få det bedst mulige ud af det - ud fra at "globalisering er en permanent tilstand".

Man må spørge: Hvad er globalisering andet end, at verden er blevet til en tumleplads for stadig større imperialistiske monopoler? Efteruddannelse og kompetenceudvikling kan være udmærket for medlemmerne, men kan ikke være svaret på imperialistiske globalisering. Også her gælder, at en anden verden er nødvendig - uden monopoler og imperialistisk udbytning og krige.

Imperialistisk globalisering må ikke gøres til en ny naturlov, man blot skal forsøge at tæmme lidt. Det er derimod en langsigtet opgave for den internationale arbejderbevægelse at sætte en stopper for spekulation og udflytning ved at sætte en stopper for den kapitalistiske udbytning.

Meget peger på at den faglige kamp og enhed vil udvikle sig i de kommende år. For kampvillige og klassebevidste arbejdere i 3F vil det være en bjørnetjeneste og selvbedrag, hvis man reducerer den faglige kamp til småløft på adskilte områder, som ikke nødvendigvis har noget med hinanden at gøre - som f.eks. at krig har ikke noget med fagbevægelsen at gøre - det er noget anti-krigsbevægelsen må tage sig af.

Lønsenkning og privatisering har meget med EU at gøre – arbejdersolidaritets har meget med modstand mod imperialistisk krig at gøre – med monopolernes krige, som også finansieres af danske arbejdere.

Det vil være af stor betydning om sådanne vigtige sammenhænge kommer op på kongressen og kan være med til at give velfærds-demonstrationerne ved folketingets åbning den 2. oktober endnu mere tyngde og retning.

Dr. Jekyll og Mr. Hyde

Jens og Henning – dagcentrets buschauffører – er på weekendtur med 7 "høje herrer", der alle er brugere af centret og dets aktiviteter. Turen går til en hyggelig kro lidt nordøst for Silkeborg, og på turen afholdes ryge og drikkepauser så tit som behovet er der til. Der er faktisk ikke rigtig nogen, som er klar over, hvorfor vi kalder det for ryge- OG drikkepauser, for de 7 følgesvende behøver ikke stop i kørslen for at nedsvælge lidt humle til tider iblandet en lille skarp. De har på forkant sikret sig forsyninger hele vejen rundt. Det gælder naturligvis de nødvendige mængder af spirituøse drikke, men sandelig også drikkebægre af forskellig art: Nogle med drikketut – andre suppleret med hagesmæk. Jo, det er erfarne karle, der ikke er uvant med rejselivets problemer vedrørende indtagelse af væske.

Jens og Henning kender holdet ganske udmærket; men det skal vise sig, at de nye rammer for samvær også afdækker nye karaktertræk ved flere af deltagerne.

Ejnar er eksempelvis det gemytligste menneske, når han til daglig færdes i centrets bilardstue. Han gør en dyd ud af at føje sig og behage de øvrige. Ofte må han dreje sine kommentarer 180 grader stik mod hans første udsagn – blot for at komme en mellemliggende kommentar pænt i møde. Muligheden af megen indestængt utilfredshed – i rent behagehumør – er jo til stede.

Allerede på turen over Sjælland – i en situation, hvor Ejnar vel har nået at inhalere 1½ øl – har han set sig lidt gal på omgivelserne. Det skal indføres, at Ejnar på grund af årtiers arbejde med gulvafhøvling, slibning og lakering højest har 30 pct. af sin lungekapacitet tilbage, hvilket hæmmer ham meget – og er en naturlig kilde til irritationer.

I hvert fald bemærker Jens og Henning godt, at Ejnars lunte er blevet kortere. I løbet af den time, hvormed det tager at krydse Fyn, involverer Ejnar alle i hans syn på hans "satans" børn og børnebørn. Det handler i virkeligheden om almindelig børneopdragelse, hvor Ejnar ikke helt har opgraderet sin harddisk til den nye tid, der har ændret sig,

siden han var dreng – for 60 år siden. Han fortæller således højlydt sine tilhørere, som er sidemanden, der ikke har en chance for at undgå samtalen, om hans barnebarns 14-årige fødselsdag:

- Så fik hun sådan et – de kalder det vist for et dilitag-kamera. Jeg siger dig, det kostede flere hundrede kroner. Men ikke nok med det. Der var sådan en lille tingest, der kunne gemme billederne. Men den var skam da for lille. Så tro mig, om ikke fanden tog ved min satans søn – det dovnede skrog. Han fór ned til fotohandleren og købte en ny "gemmer". Den var sgu da ikke spor større; men den var dobbelt så dyr. Ejnar har tydeligvis talt sig varm, hvilket hans ansigtskulør også afslører med et skift fra det nærmest sygelige gråmatte til det mere glødetrådsfarvet:

- Kan du så fortælle mig, hvordan børnene skal lære at arbejde og spare op, når de får det hele foræret?

Tilhøreren overvejer ikke det mindste at opponere!

Det viser sig, at Ejnars liv har været rig på oplevelser, som vi alle efter Fredericia hygger os gevaldigt over. Fra en hård opvækst i Vestjylland var det vanskeligt at finde normerne i arbejdslivet i København. Ejnar måtte således en "tur i baljen", da han ansat på B&W efter krigen ikke kunne finde ud af, at han ikke skulle sprænge akkorden. Det tog ganske vist smedene en del tid at finde ud af, at Ejnar ikke kunne svømme, så han har aldrig siden haft behov for at drikke havvand. Han lærte heller aldrig at respektere akkorden, så han startede sit eget gulvfirma op.

Vi hygger os over historierne, der løber som skidt fra en spædekalk; men Ejnar er desuagtet blevet aggressiv på livet og tilværelsen, så da en modkørende bilist foretager en noget hasarderet overhaling, hviner Ejnar med sine lungers 30 pct. kraft:

- Kør ind i ham!

Jens, som sad bag rattet, retter sig heldigvis ikke efter anvisningen.

Reno

Che Guevara: Digte i liv og død

Den 17. oktober er det 40 år siden Che Guevara blev myrdet af CIA i en afsides boliviansk landsby.

Argentineren Che, cubansk revolutionshelt og minister, latinamerikansk verdensrevolutionær er netop kåret som 'Argentinas største historiske og politiske skikkelse'. Han døde som 39-årig i 1967; næste år vil hans 80 års-dag den 14. juni blive markeret på Cuba, i Argentina og mange andre steder.

Selvom han har været død i 40 år, dukker der stadig materiale frem omkring denne legendariske revolutionære. En notesbog i Che's besiddelse, da han blev dræbt, er af mystiske kanaler dukket op, og indholdet offentliggjort af et mexicansk forlag, skriver den britiske avis The Guardian.

Det var ikke politiske eller militære notitser, der fylder den slidte grønne bog fuld af æselører – men 69 digte af fire spanskskrivende digtere, nedskrevet i hånden af Che selv – en antologi med hans yndlingsdigtning.

- *Da Che blev fanget, undersøgte militæret hans rygsæk og fandt to notesbøger: Den ene imed hemmelige koder til kommunikation med Havana og så den grønne notesbog, sagde den mexicanske forfatter og Che-biograf Paco Ignacio Taibo II, der har skrevet forordet til antologien, ved præsentationen af udgivelsen.*

Che's fire yndlingsdigtere er den store chilener Pablo Neruda (1900-1973), cubaneren Nicolas Guillen (1902-89), peruvianeren Cesar Vallejo (1892-1938) og spanieren León Filipe (1884-1968).

Forlaget Planeta afviser at sige, hvordan det har fået fat i notesbogen, eller en kopi af den, men erklærer, at man har brugt to år på at få bekræftet dens autencitet. Tilsyneladende har den været hemmeligt opbevaret af boliviansk militær i en lang årrække. Den cubanske omtale af udgivelsen viser, at den også dér betragtes som ægte.

- *Antologien trækker disse intime digte, fulde af social kritik og ladet med følelse og bevægelse, frem i lyset. Det er et nyt portræt af Che, et nyt træk ved myten, sagde den mexicanske forfatter, der tilføjede, at offentliggørelsen af digtene tidligere var blevet forhindret af akiftende bolivianske militærregeringer før Evo Morales.*

Paco Ignacio konkluderede:

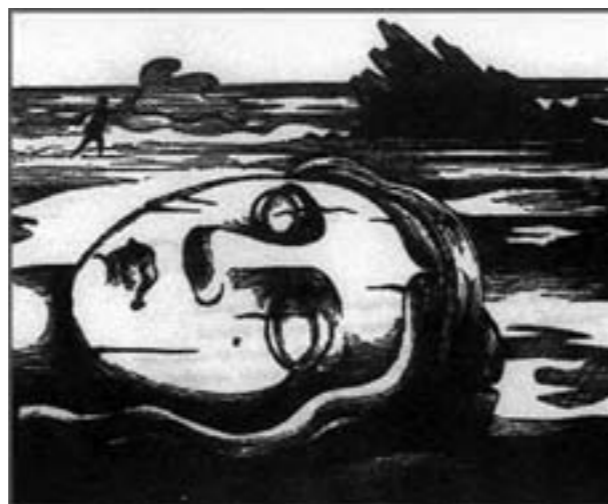
- *Denne (Che's) kærlighed til læsning voksede frem som en modvægt til umuligheden af at læse politiske tekster og økonomiske håndbøger; man kan ikke læse økonomiske værker og holde hjernen klar uden også at læse Cesar Vallejo.*

MENNESKET

Her fandt jeg kærligheden. Den blev født i sandet, voksede uden stemme, berørte hårdhedens flint og modstod døden. Her var mennesket livet som forenede det uberørte lys, det overlevende hav, og angreb og sang og kæmpede med metallernes selvsamme enhed. Her var kirkegårdene nykastede jord, brækkede kors, over hvis opløste træ de sandede vinde strøg.

TIL MIT PARTI

Du gav mig broderskab med ham jeg ikke kender.
Du har givet mig alle de levendes styrke.
Du har givet mig mit land igen som ved en fødsel.
Du har givet mig den frihed som den ensomme ikke ejer.
Du lærte mig at tænde godheden som et bål.
Du gav mig den retlinethed træet behøver
Du lærte mig at se enheden og skellet mellem mennesker.
Du viste mig hvordan den enkeltes smerte døde bort i alles sejr.
Du lærte mig at sove i mine brødres hårde senge.
Du fik mig til at bygge på virkeligheden som på en klippe.
Du gjorde mig til skurkens fjende og værn mod den afsindige.
Du lod mig erkende verdens lys og glædens muligheder.
Du gjorde mig uforgængelig fordi jeg med dig i mig selv er uden ende.

BOGSTAVET

Sådan var det. Sådan skal det blive. I de kalkrige bjerge og ved røgens bred, i værkstederne, findes et budskab skrevet på væggene og folket, kun folket, kan se det. Dets gennemsigtige bogstaver blev dannet af sved og stilhed. De står skrevet. Du æltede dem, folk, på din vej og de rejser sig over natten som daggrøets glødende, dunkle ild. Folk, stig ind på dagens strande. Marchér som en hær, forenet, og tramp jorden med dine skridt og med samme klingende identitet. Måtte du være ét med sveden i kampen, ét med det støvbefængte blod fra folket mejet ned på vejene.

Over denne klarhed skal de fødes, bondegårdene, byen, minerne, og over denne enhed som den faste spirende jord har den skabende bestandighed lagt sig, kimen til den nye by for jeres liv. Lyset fra de mishandlede lav, fædreland æltet af metallurgiske hænder, orden udgået fra fiskerne som en gren af havet, mure armeret af det blomstrende murerhåndværk, kornets skoler, tømmer til fabrikker rejst af mennesket. Landsforviste fred som vender tilbage, fordelte brød, morgengry, den jordiske kærlighed trolddomsmagt, bygget over planetens fire vinde.

PABLO NERUDA: DEN STORE SANG

Che's favoritter: I dette nummer af Kommunistisk Politik bringer vi digte af Pablo Neruda fra et af hovedværkerne i det 20. århundredes poesi – hans gigantiske Canto General (Den store sang), 1ste udgave 1950. Den udkom på dansk i 1979 i Peer Sibasts oversættelse. Illustrationerne til digtene er af José Venturelli.

Vi håber ikke på begunstigelser fra det værste af alle imperier

De superrevolutionære

Af Fidel Castro

Fidel Castros langvarige sygdom har betydet at posten som fungerende statsoverhoved er overladt til hans bror Raul. Men han tager fortsat aktiv del i den politiske ledelse, og har bl.a. offentliggjort hen ved 40 artikler i cubanske aviser og tidsskrifter med synspunkter og aktuelle overvejelser om den internationale udvikling og cubansk politik. I denne artikel drøftes bl.a. den kommende økonomiske verdenskrise – og de dårlige råd fra falske venner af Cuba, som han betegner som 'de superrevolutionære'.

Hver dag læser jeg omhyggeligt synspunkterne på Cuba i de traditionelle meddelelser fra pressebureauerne, indbefattet fra de folk, som var en del af USSR, fra Den Kinesiske Folkerepublik og andre. Jeg modtager nyheder fra den latinamerikanske presse, fra Spanien og resten af Europa.

Billedet bliver stadig mere usikkert, nu hvor vi står over for en langvarig recession som den i 1930'erne. Den 22. juli 1944 fik den amerikanske regering de privilegier, som fulgte med Bretton Woods-aftalerne som den mægtigste militærmagt – at udmønte dollaren som internationale reservevaluta (*med en fast kurs, knyttet til guld, KP*). Efter krigen, i 1945, havde dette land, hvis økonomi var intakt, næsten 70 procent af verdens guldreserver til sin rådighed. Den 15. august 1971 besluttede Nixon unilateralt at ophæve gulddindløseligheden for dollaren. Hermed finansierede han slagteriet i Vietnam i en krig, der kostede

DOKUMENTATION

mere end 20 gange så meget som værdien af dets resterende guldreserver. Siden da er den amerikanske økonomi blevet opretholdt af naturressourcer og af den øvrige verdens opsparinger.

Teorien om stadig vækst i kraft af investeringer og forbrug, som de mest udviklede lande anvender i forhold til de lande, hvor det store flertal er fattige, mens de er omgivet af en forsvindende lille minoritets luksus og ødselhed, er ikke bare ydmygende, men også destruktiv. Denne udplyndring og dens katastrofale konsekvenser er årsagen til folks voksende oprørskhed, selv om kun ganske få er klar over historien bag begivenhederne.

De bedst begavede og mest kultiverede intellekter er opført på listen over naturressourcer og de har deres egne prissedler på verdensmarkedet for varer og tjenesteydelser.

Hvad sker der med de superrevolutionære på det såkaldt yderste venstre? Nogle mangler simpelthen realitetssans, mens andre har fornøjelsen af at drømme søde drømme. Andre er langt fra

drømmere og er eksperter i emner, de ved hvad de siger, og hvorfor de siger det. Det er en veltilrettelagt fælde, som bør undgås. De anerkender vores genembrud, som om de hermed gør os en tjeneste. Savner de virkelig informationer? Sådan er det ikke. Jeg kan forsikre her om, at de er særdeles velinformerede. I nogle tilfælde tillader det påståede venskab med Cuba dem at deltage i talrige internationale møder og snakke med så mange folk fra andre lande eller fra værtslandet, som de har lyst til, uden nogen indvending fra vores imperiale nabo bare 90 sømil fra de cubanske kyster.

Hvad er disses råd til revolutionen? Det er den rene gift; de mest typiske af de neoliberale formularer.

Blokaden eksisterer ikke, den ser ud til at være en cubansk opfindelse.

De undervurderer Revolutionens allerstørste fremskridt, dens resultater i uddannelsen, den massive opdyrkning af folks talenter. De fastholder at nogen må leve ved at udføre simpelt og barskt arbejde. De undervurderer resultaterne og overdriver omkostningerne ved videnskabelige investeringer. Og værre endnu overser de værdien af de sundhedsydelser, som Cuba forsyner verden med. For beskedne midler blotlægger Revolutionen det system, imperialismen har påtvunget, og som mangler det men-

Gade i Havanna

neskelige personale til at udføre det.

De tilråder investeringer, som er ruinerende, og de ydelser, de modtager, som husleje, er praktisk taget gratis. Hvis de udenlandske investeringer i boligbyggeri ikke var blevet stoppet i tide, ville de have opført titusinder uden andre ressourcer end det forudgående salg af de samme bebyggelser til udenlandske statsborgere i Cuba eller i udlandet. Det var ydermere fællesforetagender, som blev reguleret af en lovgivning, der var tiltænkt produktionsselskaber. Der var ingen grænser for købernes autoritet som ejere. Landet kunne forsyne disse bosættere og klienter med tjenesteydelser uden at have behov for at kende til videnskab eller computere. Mange af boligerne kunne komme på fjendtlige efterretningstjenesters eller deres allieredes hænder.

Vi har brug for nogle af fællesforetagenderne, fordi de kontrollerer meget nødvendige markeder. Men man kan næppe overskille landet med penge uden at sælge vores suverænitet.

De superrevolutionære, som foreskriver en sådan medicin, ignorerer bevidst andre ressourcer, som er virkelig afgørende for økonomien, som f.eks. den voksende gasproduktion, som renset bliver til en uvurderlig kilde til elektricitet uden at påvirke miljøet, og som hvert år vil bringe hundreder af millioner dollars med sig.

Der siges ikke et eneste ord, om Energirevolutionen, som Cuba fremmer, og som er af vital og afgørende betydning for verden. De går videre endnu – de ser en energifordel for øen ved produktionen af sukkerrør – en afgrøde som blev dyrket på Cuba med halv slavearbejdskraft – for at imødegå de store dieselomkostninger, som de amerikanske, europæiske og andre udviklede landes biler bæller i sig. Egoismens instinkt opfostres hos mennesker, mens fødevareprisen fordobles og tredobles.

Ingen har været mere kritisk over for vort eget revolutionære arbejde end jeg har, men de vil aldrig se mig håbe på begunstigelser eller undskyldninger fra det værste af alle imperier.

Oversat af KP fra engelsk fra
Counterpunch 4. september 2007

Når ønsketænkning erstatter modstand

Hvorfor Bush kan slippe af sted med at angribe Iran

Af Jean Bricmont

Mange folk i antikrigsbevægelsen forsøger at berolige sig selv: Bush kan umuligt angribe Iran. Han har ikke midlerne til at gøre det, eller – måske – selv han kan ikke være dum nok til at kaste sig ud i et sådant forehavende. En række særlige grunde hives frem, som f.eks.: Hvis han angriber, vil shi'iterne i Irak afskære de amerikanske forsyningslinjer. Hvis han angriber, vil iranerne blokere Hormuz-strædet, eller vil slippe slumrende terrornetværk løs verden over. Rusland vil ikke tillade et sådant angreb. Kina vil ikke tillade det – de vil dumpe dollaren. Den arabiske verden vil eksplodere.

Alt dette er tvivlsomt. Shi'iterne i Irak er ikke simpelthen servile over for Iran. Hvis de ikke rejser sig mod USA, når deres eget land er besat (eller ikke rejser sig systematisk), så er det ikke sandsynligt, at de vil rejse sig mod Amerika, hvis et naboland angribes. Det med blokering af Hormuz og udløsning af terror vil blot være en retfærdiggørelse for at bombardere Iran. Utroligt nok er den vigtigste *casus belli* (krigsbegyndelse) i forhold til Iran, at det angiveligt støtter modstanden mod de amerikanske tropper i Irak, som om disse tropper hørte hjemme der. Hvis det virker som et argument for at bombe Iran, så vil enhver modforholdsregel Iran måtte tage simpelthen kunne 'retfærdiggøre' mere bombing, muligvis med atomvåben. Iran er stærk i den forstand, at det ikke kan invaderes, men der er ikke meget det kan stille op mod fjerndistance-bombning, ledsaget af atomtrusler.

Rusland vil optrappe sin militære opbygning (som nu halter langt efter den amerikanske), men det kan ikke gøre andet end det, og Washington vil slet ikke være ked af at bruge den russiske reaktion som argument for at oppuste dets egne militærstyrker. Kina er alene koncentreret om sin egen udvikling og vil ikke droppe dollaren af andre grunde end rent økonomiske. De fleste arabiske regeringer vil – selvom det samme ikke er tilfældet for deres befolkninger – se positivt på, at den

shi'itiske iranske ledelse bliver ydmyget. Disse regeringer har tilstrækkelige politistyrker til at kontrollere al folkelig opposition – det lykkedes dem trods alt at gøre det efter invasionen af Irak.

Med Chiracs udskiftning med Sarkozy og den næsten fuldstændige eliminering af resterne af gaullisterne (især gennem retsager om temmelig trivielle ting) er Frankrig blevet forvandlet fra det mest uafhængige europæiske land til at være den største skødhund (dette var reelt set temaet ved det nylige præsidentvalg, selvom det aldrig blev sagt højt under kampagnen). I Frankrig er den ikke-religiøse venstrefløj stort set helt oppe på dupperne mod Iran af de sædvanlige grunde (kvinder, religion). Der vil ikke være storstilede demonstrationer i Frankrig hverken før eller efter bombing. Og uden fransk støtte kan Tyskland – hvor krigen sikkert er stærkt upopulær – altid blive bragt til tavshed med mindet om Holocaust, sådan at der ikke vil komme en markant opposition mod krigen fra Europa (måske med undtagelse af dets muslimske befolkning, hvad der vil være endnu et argument for, at de er 'tilbagestående', 'ekstremister' og fjender af vores 'demokratiske civilisation').

Alle de ideologiske advarselstavler for et angreb på Iran er plads. Landet er godt og grundigt dæmoniseret, fordi det ikke opfører sig pænt over for kvinder, bøsser eller jøder. Det er i sig selv nok til at neu-

tralisere størstedelen af den amerikanske 'venstrefløj'. Spørgsmålet er selvfølgelig ikke, om Iran – efter vores opfattelse – opfører sig pænt eller ej, men om der findes en lovlig grund til at angribe det, og en sådan eksisterer ikke. Men den dominerende menneskeretsideologi har, især på venstrefløjen, legitimeret retten til overalt og når som helst at invadere af humanitære grunde, og det er lykkedes denne ideologi at sætte det mindre spørgsmål om international ret helt ud på sidelinjen.

Israel og dets fanatiske amerikanske støtter ønsker Iran angrebet for dets politiske forbrydelser – for at støtte palæstinenserne rettigheder eller for at stille spørgsmålstegn ved Holocaust. Begge de amerikanske politiske partier er i lige høj grad under den israelske lobbys kontrol, og det samme gælder medierne. Antikrigsbevægelsen er alt for optaget af Israels sikkerhed til for alvor at forsvare Iran og den vil ikke angribe de virkelige arkitekter bag denne kommende krig – zionisterne – af frygt for at 'fremprovokere antisemitisme'. At anklage de store olieselskaber for Irak-krigen var diskutabelt, men i Irans tilfælde er der ingen som helst grund til at tro, at olieindustrien skulle ønske denne krig, i modsætning til zionisterne – eftersom landet står over for at blive bombet og

ikke invaderet. De store olieselskaber er sandsynligvis meget imod krigen, men er lige så lidt som os andre i stand til at stoppe den.

Hvad Israel angår, er USA totalitært – ingen formuleret opposition er tilladt. Den amerikanske kongres vedtager den ene pro-israelske eller anti-iranske resolution efter den anden med 'stalinistiske' flertal. Befolkningen virker ligeglad. Men hvis den ikke er det, hvad skal den så gøre? Stemme? Valgsystemet er indrettet så det kan forhindre, at der opstår et tredje parti, og de to store partier er i lige mål under zionistisk indflydelse.

Det eneste, der kunne stoppe krigen, ville være om amerikanerne selv truede deres regering med massiv civil ulydighed. Men det vil ikke ske. En stor del af det akademiske venstre har for længe siden opgivet at informere den brede offentlighed om den virkelige verden for i stedet at debattere, hvorvidt Kapitalen er Kendetegner eller Kendetegnet, eller bekymre sig om deres Kroppe eller deres Selv, mens præster fortæller deres flokke, at de skal glæde sig over ethvert tegn på, at verdens ende er nært forestående. Irans børn kan ikke sove om natten, mens den liberale amerikanske intelligentsia kan give lektio-

ner til RAV (resten af verden) om Menneskerettigheder.

Faktisk viser de oven for nævnte 'beroligende argumenter', som er dominerende, at antikrigsbevægelsen er klinisk død. Hvis den ikke var det, ville den stole på sine egne kræfter for at stoppe krigen, og ikke spekulere på, hvordan andre kunne gøre arbejdet.

I mellemtiden vil en enorme mængde had blive udspytet over verden. På kort sigt vil det kunne se ud som en stor 'sejr' for Vesten. Nøjagtig ligesom skabelsen af Israel i 1948. Nøjagtig som Mossadeghs fald i 1953, der blev orkestreret af CIA. Nøjagtig ligesom annekteringen af Alsace-Lorraine så ud til at være en store tysk sejr efter det franske nederlag ved Sedan i 1870.

Bush-regeringen vil være væk for længst, når de katastrofale konsekvenser af denne krig vil blive mærkbare.

PS! Denne tekst er ikke tænkt som en profeti, men som en appel til (øjeblikkelig) handling. Jeg vil blive overglad, hvis kendsgerningerne viser, at jeg tager fejl.

Jean Bricmont underviser i fysik i Belgien og er medlem af Brussels Tribunalet.

Israel øger sin tilstedeværelse i det besatte Irak

**Totalt fortiet:
Israels rolle i den kriminelle
besættelse af Irak.**

*"USA giver zionisterne gratis irakisk olie"
Avisen Al-Watan, 24. marts 2004.*

Den israelske efterretningstjeneste, Mossad, øger sin tilstedeværelse i det vestlige Irak, på grænsen til Syrien. Det fortæller nyhedsbureauet Quds Press den 25. august.

Sheik Ahmed Al-Khanjar, formand for S sammenslutningen af det Vestlige Iraks Stammer, som omfatter 13 stammer, udtaler til Quds Press, at firehjulstrukne jeeps tilhørende Mossad er at finde i byerne Al-Haditha, Al-Haqhaniya, Ana, Al-Qaim og Jubba. De har været der i flere måneder nu under amerikansk beskyttelse, hvor de har taget en skole i brug som efterretningskontor. Skolen er omgivet af store mure og pigtråd.

Al-Khanjar siger endvidere, at Mossad-agenterne dagligt forlader deres hovedkvarter og kører rundt ledsaget af amerikanske køretøjer. Ifølge de lokale i området er Mossad-folkene ikke med i

kampoperationer, men udelukkende spioner.

Al-Khanjar fortæller også, at den irakiske modstand den 17. juli angreb dem og ødelagde et af deres køretøjer. Fire personer inde i jeepen blev dræbt, og ud fra materialet i jeepen, papirer og dokumenter, kunne det ses, at de var Mossad-agenter.

I mainstreampressen i Danmark, som langt overvejende er under zionistisk kontrol, er Israels rolle i besættelsen af Irak fuldstændigt mørklagt. Men det er en kendsgerning, at zionisterne er massivt til stede. I det nordlige Irak træner de besættelsesmagtens kurdiske lejesoldater, og i den irakiske befolkning er det almindeligt kendt, at zionisterne også står bag noget af den bombeterror, som der udøves mod civile.

Israel var en arg fjende af martyren

Terrorfrygt i lyset af USA's nederlag i Irak

Af Hans Pendrup

Flere og flere betvivler den officielle historie om 9/11 2001 - men 'krigen mod terror' fortsætter og terrorfrygt køres stadig op - og amerikanske magthavere planlægger måske en ny 9/11

I ugerne op til årsdagen for 9/11 har medierne haft ualmindelig travlt med at rapportere om stedfundne eller planlagte terroraktioner både i Danmark og i Europa.

I USA har en gruppe amerikanske politiske oppositionsledere imidlertid været samlet den 24.-25. august 2007 til en protest ved Bush Compound i Kennebunkport, Maine.

Gruppen hævder at være i besiddelse af overbevisende vidnesbyrd om, at vicepræsident Dick Cheneys tilhængere og støtter er besluttede på at iværksætte en ny 9/11 terrorhændelse og/eller en ny "Tonkin Bugt"-kriseproprovokation i løbet af de kommende uger og måneder som optakt til et aggressivt angreb på Iran.

En ny bølge af frygt for terror vil på denne baggrund kunne skabe en velkommen opbakning i den vestlige verden for amerikansk aggression i Iran. Men jævnsides med frygtbølgen vokser kritikken af den amerikanske begrundelse for "krigen imod terror". Ikke

Saddam Husseins progressive Irak, der støttede den palæstinensiske frihedskamp mere end nogen anden, såvel politisk, økonomisk som militært. Derfor jublede krigsforbryderen Ariel Sharon også over Bagdads fald den 9. april 2003. Palæstinenserne "store beskytter er borte", som han sagde.

Zionisterne har således ikke bare besat Palæstina. Disse krigsforbrydere forbryder sig også imod det irakiske folk, imens de stjæler irakernes olie.

Af Carsten Kofoed, Frit Irak Blog

Politi mod Rebild-aktivister

mindst med fokus på den officielle forklaring på angrebet på World Trade Center tårnene 11. september 2001.

Den erfarne mellemøstenkorrespondent for The Independent, Robert Fisk, har - efter længe at have forholdt sig passiv i forbindelse med 9/11 - følt sig foranlediget til at markere sig med en artikel under overskriften "Selv jeg betvivler 'sandheden' om 9/11".

Robert Fisk er i stigende grad bekymret over manglen på sammenhæng i den officielle udlægning af 9/11. Det er ikke blot de uafklarede spørgsmål som om hvor flydelene (motorer mv.) i forbindelse med angrebet på Pentagon blev af. Det er videnskabelige problemer, der optager ham, som spørgsmålet om tårnenes lodrette sammenstyrtning.

Fisk frabeder sig udtrykkeligt at blive opfattet som konspirationsteoretiker, men henviser til to fremtrædende professorer i fysik og mekanik, der bestemt ikke er i "konspurationsbranchen", men som nu åbent udfordrer vurderingerne fra *American National Institute of Standards and Technology*, der har haft til opgave at analysere årsagerne til ødelæggelsen af alle tre bygninger. De gør

gældende, at instituttets konklusioner kan være "bedrageriske eller vildledende".

Stadigt flere forskere kommer hver dag med indlæg, der sætter et spørgsmålstegn ved NIST studierne. I artiklen Videnskab under Bush: Når politik tilsidesætter fysik af Dr. Crockett Grabbe and Lenny Charles (09/08/07 Information Clearing House) bliver NIST kommissionens problematiske konklusioner i forbindelse med World Trade-tårnenes sammenstyrtning dissekeret ud fra strengt videnskabelige præmisser og peger i den forbindelse på den videnskabeligt begrundede vurdering, at tårnenes sammenstyrtning var usandsynlig uden medvirken af eksplosiver.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

*Videnskab under Bush:***Når politik tilsidesætter fysik***Af Dr. Crockett Grabbe and Lenny Charles*

Der er stadig flere beviser på, at der blev brugt sprængladninger i forbindelse med sammenstyrtningen af alle de tre bygninger, der kollapsede i World Trade Center i New York 11. september 2001 - for nøjagtig 6 år siden

De fleste af os accepterer det som en kendsgerning, at den nuværende administration manipulerer videnskab til fordel for politiske formål. De færreste var forbavsede over at høre eksperter fra industrien betvivle de overvældende beviser for menneskeskabt klimaændring. Frustrationerne inden for videnskabens verden havde bredt sig i et sådant omfang, at mere end 10.000 forskere, deriblandt 52 nobelpristagere og 63 modtagere af den amerikanske nationale videnskabsudmærkelse, har underskrevet en erklæring, der anklager Bush-regeringen for ”fordrejning af videnskabelig viden til fordel for partipolitiske formål”.

Videnskabelig integritet indenfor administrationen er sjældent blevet belønnet. Den nyligt afskedigede amerikanske kirurg Richard Carmona sagde efter at være gået:

”Såvel inden for det offentlige sundhedsvæsen som i demokratiet er der intet værre end at ignorere videnskab, eller at marginalisere videnskabens stemme af grunde, der styres af skiftende politiske vinde.”

Sandheden er det første krigsoffer, selv når den er baseret på stærke videnskabelige beviser, og USA er i krig.

Mønstret er klart, og det vedrører os alle.

Den 11 september var hele verden vidne til at jetlinere hamrede ind i World Trade Center. Disse uhyrlige forbrydelser blev stemplet som krigshandlinger. Videnskabelige principper viser

Nordtårnet

imidlertid, at der skete meget mere den dag, end vi fik at vide. Det mest slående træk ved kollapserne i World Trade Center er, at de alle brød sammen på blot nogle få sekunder mere, end det ville have taget en mursten at falde fra toppen af bygningerne, før de ramte jorden. Gennem NIST (*National Institute of Standards and Technology*) fortalte vores regering os, at skaderne, der blev påført af flyene, der ramte bygningerne og de deraf følgende brande, fik dem til at bryde sammen med en hastighed, der nærmer sig frit fald.

Men hvad vi har fået fortalt er fysisk umuligt uden medvirken af yderligere kræfter for at få bygningerne til at brase sammen.

Vi fik fortalt, at de ubeskadigede tårne under påvirkningszonen ydede meget lidt modstand - faktisk ikke meget mere end luft - hvilket så resulterede i den totale ødelæggelse, forårsaget af den accelererende masse af mindre topsektioner, der bragede kaskadeagtigt ned. Men de fysiske principper, fra Sir Isaac Newton først fastlagde lovene for deres bevægelse, at hvad der fandt sted ifølge NIST-kommissionens rapporter umuligt. Principper som Newtons bevægelseslove er uafviselige kendsgerninger.

NIST-rapporterne undlader på absurd vis omhyggeligt at inddrage disse fysiske principper. Vi bliver fortalt, at beskadigelsen og det efterfølgende sammenbrud var forårsaget af ild fra jetbrændstof. Men den hurtige kollaps, som vi var vidne til, kunne i virkeligheden ikke være forårsaget af brandene eller anden beskadigelse fra flyene.

I lyset af to fundamentale love - energiens og momentums konstans - falder regeringens forklaring hurtigt til jorden. NIST ignorerede bemærkelsesværdigt nok disse principper i deres rapporter. NIST ignorerede også den iagttagne forvriddning af de øverste 34 etager af Sydtårnet, før det styrtede ned. Denne forvriddning er klart i modstrid med bevarelsen af både lineær og sideværts bevægelse – medmindre den blev forårsaget af en stor ydre kraft. Hvor denne massive mængde af energi kom fra, som var nødvendig for at udløse det komplette sammenbrud af de intakte nedre dele af begge tårne, da deres toppe kom i bogstavelig talt frit fald, er ikke besvaret i NIST's mangfoldige bind studier.

Den eneste forklaring, der støttes af fysiske love, er, at der forekom adskillige eksplosioner i begge tårne. Uden yderligere energikilder til at bortsprænge de lavere liggende etageadskillelser fra den nedstyrtende masse fra oven var den registrerede faldhastighed uopnåelig. Enhver virkelig videnskabelig model må tage det faktum i betragtning, at det faldende materiales kinetiske energi i stigende grad ville blive spredt ved nedbrydningen af mere strukturel energi i dele af den tilbageværende bygning, medmindre eksplosioner allerede havde gjort forarbejdet. Denne uforventede proces ville altså uden eksplosioner bestandig sænke faldhastigheden ned gennem alle niveauerne. Med andre ord ville bygningernes øverste dele blive betragteligt forsinket af de ubeskadigede nedre af bygningernes struktur, efterhånden som de kom ned.

Selv hvis brandene havde raseret hele

bygningen, og dermed forårsaget en gennemgribende strukturel svækkelse, ville faldhastigheden stadig være omkring 2-3 gange højere end den registrerede faldhastighed. I virkeligheden havde Nordtårnet 92 etager og Sydtårnet 77 etager, hvor strukturen var intakt og beregnet til at modstå større ydre skade, der lå under flynedslagsområdet og brandene. Hvis flyene og brandene forårsagede flere mindre skader på bygningerne, før de udløste de angivelige kritiske fald, så ville det tage 3-10 gange så lang tid, for at der ville forekomme en total kollaps som den, der blev set - også selvom en total kollaps kunne finde sted, og selvom den skete på en gang.

Findes der noget bevis for, hvordan bygningerne styrtede sammen? En undersøgelse af de mere tekniske detaljer ved sammenstyrtningen, viser direkte, at det var eksplosiver, som forårsagede sammenstyrtningen. Videoer og fotos viser tydeligt den meget hurtige tilsynkomst af tiltagende støvskyer ved begge tårnes kollaps. Disse skyer ekspanderede meget hurtigere end tyngdekraften kunne forårsage og indikerede klart, at eksplosiv varmeenergi forårsagede denne udvidelse.

Mangfoldige udladninger (materiale, der udskydes horisontalt fra områder under stort pres), som bevægede sig over 160 fod i sekundet, blev iagttaget i begge tårne – og kunne kun være udløst af eksplosioner. Adskillige parallelle udladninger kom fra Sydtårnet blot en etage eller to lavere, end hvor flyet ramte mindre end en time tidligere - og disse eksplosioner forårsagede den forvridning af de øverste 34 etager, der igangsatte sammenstyrtningen af dette tårn. Adskillige udladninger blev også iagttaget ved sammenstyrtningen af Bygning 7, der skete senere samme dag, men som ikke blev ramt af noget fly. Disse udladninger dukkede i alle tre tilfælde op sekunder før bygningerne begyndte at bryde sammen.

Disse udladninger udgør et klart og direkte bevis for eksplosioner, som det fremgår af simpel matematisk beregning. Data taget fra et fotografi fra KTLA Kanal 5-Nyheder viser klart en strømmende linje af udskydende materiale, der ligner flere af de andre udladninger, som blev filmet denne dag. Denne strøm består for størstedelens

Bygning 7 - ikke ramt af fly

vedkommende af stumper af materiale, der er store nok til, at luftmodstanden er ringe i sammenligning med udskydningskraften, og efter udskydningen fra Nordtårnet har den bevæget sig næsten 70 fod i horisontal retning, hvorimod distancen den har bevæget sig nedefter som følge af tyngdekraften er ringe. Hvis vi antager, at den forreste del af det udskudte materiale er faldet omkring 3 fod, ser vi, at for materiale, hvor luftmodstanden er ringe (f.eks. et 3-tommer tykt stykke glas eller et 1-tomme tykt stykke stål), er der gået lige under 0.5 sekunder fra spidsen først blev udskudt fra bygningen. Materialet i denne udladning bevæger sig horisontalt med en hastighed på over 160 fod pr sekund.

Forsvarere af NIST-rapporterne har forsøgt at forklare disse elementer som sammenpresset luft og gasser, der kom ud af de sammenfaldende bygninger, men dette kan ikke blot tilnærmelsesvis forklare de iagttagne horisontale udstødninger. Det var eksplosioner, som frembragte disse ekstremt høje hastigheder, der gjorde det udstrømmende materiale til en byge af kugler, der skød ud af bygningerne.

Hvor rammer disse udladninger så jorden? Under forudsætning af at udskydningshøjden er omkring 1300 fod (400 m) varer det tyngdebestemte fald til jorden af denne udskydning 9 sekunder, hvis luftmodstanden er minimal. I løbet af 9 sekunder er denne udladning skudt næsten 1300 fod, eller omkring

1/3 mile, væk fra bygningen. Der er ubestridelige beviser på skader fra dette højhastigheds- materiale langt borte fra tårnene. Billeder på nettet viser resterne af hundreder af biler, der blev ramt og alvorligt beskadigede af sådant udstrømmende materiale, adskillige blokke væk fra de sammenstyrtende bygninger. Det var nødvendigt med mange sådanne eksplosioner for at frembringe disse ødelæggelser, der spredte sig ud over 40 acres på stedet.

Beviserne hober sig op, og anerkendte forskere kommer frem hver dag og rejser tvivl om NIST-undersøgelserne. Alene inden for de seneste uger har den tidligere NIST-forsker James Quintiere erklæret, at han ikke længere accepterer NIST's arbejde og opfordret til en ny undersøgelse. Den verdenskendte forsker Lynn Margolis afviste på det bestemteste NIST-studierne, og foreslog, at *"den grelt fejlagtige officielle beretning om 9/11 blev forkastet..."* Det er et par af de fineste forskere i verden.

Kan mainstream pressen ikke gribe fat i det? Journalister og kyndige folk bruger selektivt videnskab til støtte for mindre kontroversielle emner, men er dette ubekvem videnskab? De hastigt ekspanderende enorme støvskyer fra tårnene, de meget hurtigt opdukkende mangfoldige udladninger fra alle 3 sammenstyrtende bygninger og ødelæggelsen af hundreder af biler i adskillige blokke rundt om World Trade Centret som følge af disse udladninger, er nogle af de dramatiske eksempler, der klart peger i retning af eksplosioner.

Videnskabelige metoder lader formode, at disse var årsagen til vores største ødelæggelse i det 21 århundrede.

Crockett Grabbe er fysiker, der forsker ved University of Iowa. Han blev Ph.D. fra Caltech, og er ofte profileret i Who's Who inden for naturvidenskab og ingeniørkunst.

Lenny Charles er skaber og producent af International News Net World Report, en af kun to alternative daglige landsdækkende nyhedsprogrammer i USA. Oversættelse: Hans Pendrup for Stop Terrorikigen

Hvem myrdede el-bilen?

En ny dokumentarfilm viser historien om EV1 - en velfungerende el-bil på batterier, der fik et brat og dramatisk endeligt

Den diesel- og benzindrevne bil var i 80'erne blevet så udbredt i USA's storbyer, at udstødningsskaber – smog – ødelagde helbredet for et stadig større antal mennesker. I 1990 udstedte politikerne i Californien derfor *Zero-Emission Vehicle Mandate* (ZEV-mandatet), en del af en lovpakke for et renere miljø. Mandatet skulle i løbet af en årrække indføre biler uden udstødning, 2% i 1998, 5% år 2000 og 10% 2003.

California Air Resources Board ændrede mandatet, da bilproducenterne påstod, at de ikke kunne nå at omstille produktionen. I sidste ende blev loven fuldstændig udvandet, og kravet om nul udledning blev erstattet af et krav om forskning og delebiler.

En ny dokumentarfilm (*'Who killed the electric car'*) viser den rigtige historie bag ændringerne i lovgivning, med udgangspunkt i det faktum, at velfungerende elektriske biler rent faktisk nåede frem til forbrugerne, mens loven stadig var gældende, men bilerne blev straks trukket tilbage og i bogstaveligste forstand knust til metalskrot, da loven blev tømt for indhold.

EV1

I 1987 vandt General Motors et væddeløb for soldrevne biler i Australien og valgte at lade det unge team af ingeniører prøve kræfter med at bygge en eldrevet bil til almindeligt brug. Det lykkedes over al forventning. I midten af 90'erne præsenterede de EV1, en lille 2-personers batteridrevet el-bil, der kunne følge med trafikken på motorvejen op til 130 km/t med en rækkevidde på ca. 160 km, og en batterilevetid på 240.000 km med NiMH batteriteknologi. Denne type køretøj opfylder behovet hos 80-90 procent af personbiltrafikanterne. Den larmer ikke, man slipper for benzinstationen, fordi den kan oplades derhjemme om natten, og der skal

I halvtredserne opkøbte General Motors det kollektive sporvognssystem og skrotede det. I 2003 fik man stoppet den batteridrevne elbil og knuste alle bilerne.

heller ikke skiftes olie og filtre.

GM ønskede kun at bruge el-bilen som en del af deres reklamevirksomhed over for bestemte interessegrupper. Deres virkelige plan var at sælge gigantbenzinslugere som deres nyerhvervede Hummer, et militært *offroad* køretøj, der i stigende grad sælges til private.

Dokumentarfilmen viser, hvordan den samlede bil- og olieindustri benyttede alle lovlige og ulovlige metoder for at få ZEV-mandatet udvandet og i sidste ende helt fjernet. Et af de særlige tricks var, at bilindustrien fik indføjret en pasus, så de var forpligtet på at imødekomme efterspørgslen fra forbrugerne. I årene 1996-99 nåede GM at kun lease omkring 800 EV1 elbiler ud, men stoppede så produktionen og nægtede at forlænge leasingkontrakter.

Da loven blev sløjft i 2003 blev alle bilerne sendt til skrotning!

De andre bilfirmaer gjorde det samme - Ford Think, Ranger, Toyota RAV4, Honda.

Monopolindustriens metoder

Olieindustrien startede en politisk kampagne imod parkeringspladser med mulighed for opladning. Ikke åbent og ærligt, men gennem såkaldte forbruger- og borgergrupper, der deltog i offentlige høringer om byggesager og talte imod

misbrug af skatteborgernes penge til byggeri af opladestationer. "Borgergrupperne" angav falske lister med støtter i lokalsamfundet og betalte aviser for at få deres budskab præsenteret i ledende artikler. Her argumenterede olieindustrien også med, at der ikke var nogen reel miljøgevinst ved el-biler, da de fik deres strøm fra kuldrevne kraftværker. De argumenterede også med, at det kun var de rige, der havde råd til denne type biler, så teknologien var socialt uretfærdig.

Bilindustrien satte sig for at "bevise", at der ikke var nogen efterspørgsel. Den gjorde det ufatteligt vanskeligt at få fat i en bil, den kunne kun leases, og der skulle udfyldes et ansøgningsskema for at få lov. 4000 stod på en venteliste uden det kom til en handel.

GM udviklede en "reklamekampagne", der intet fortalte om hastighed, pris pr. km. rækkevidde og andre tekniske fortrin, men udelukkende brugte virkemidler i den modsatte grøft af normale reklamer. I sidste ende nedlagde GM hele salgsafdelingen. Bilen kom aldrig i masseproduktion, men blev håndbygget. Batteriet var fra starten af en dårlig kvalitet, fordi man ikke satte moderne batterier i bilen.

GM opkøbte en fabrik, der rent faktisk havde udviklet et moderne batteri i begyndelsen af 90'erne, og monopol

krævede i den forbindelse, at opfinderen ikke måtte fortælle om produktet til pressen. Fabrikken blev siden solgt videre til Chevron-Texaco.

Bush og brintbilen

I 2001 begyndte den nye Bush-administration straks fra sin tiltrædelse en kampagne for udviklingen af en helt anden type teknologi end batteridrevne el-biler: Brint! Både bilfabrikanter og olieindustri satte, sammen med de nye politiske vinde, alt ind på at en gigantisk offensiv for "fremtidens" satsning.

Også i EU og Danmark er kampagnen for brintsamfundet kørt på fulde drøn og lover en ren energi om 10 – 15 år. Sagen er bare, at brintsamfundet delvist er en løgn. Det er nederdrægtigt uøkonomisk at lave el om til brint og tilbage igen. 70 % af energien går tabt i processen, og det er dyrt at opbevare og transportere.

Med Bush fik olieindustrien deres egne folk ansat i regeringsadministrationen, og ved hjælp af støtte til forskning i brint havde de også skabt en interessekonflikt mellem forskere, der modtog støtte, og de der advokerede for batteriteknologi.

Lederen af *California Air Resources Board*, der stod for forvaltningen af ZEV-mandatet, havde samtidig fået et job, der gav ham andel i støttekronerne til forskning i brintteknologi. Han havde dermed en interesse i at lukke ned for en lovgivning, der kræver indførelse af batteridrevne biler.

Filmen trækker dele af historien op tilbage til oliekrisen i 70'erne og ser på både skatteregler og retssager og de mange andre forhold, der slog el-bilen ihjel.

Morderne var GM og de andre.

"Hvem myrdede el-bilen" kommer rundt om et brandaktuelt emne og glemmer ikke at fortælle, at mens priserne på olie har været på himmelflugt siden 'krigen mod terror' begyndte, er de amerikanske oliemonopolers profit vokset med over 280 mia. kr. om året.

Den kan stærkt anbefales.

-fsk

www.whokilledtheelectriccar.com

Iraks marionetstyre afslører Fogh

Det var naturligvis ikke besættelsesmagtens skrøbelige irakiske marionetstyre, som bad de danske besætteléstropper på landjorden om at trække sig ud af Irak sidst i juli. Det var den danske regering. Det fortalte den irakiske marionetviceudenrigsminister Labid Abbawi i et interview til Nyhedsavisen under sit besøg i Danmark sidst i august.

På Nyhedsavisens spørgsmål om, hvorvidt irakerne "altså ikke bad danskerne om at trække sig tilbage", svarede Abbawi, der også sagde, at den danske regering selv havde henvendt sig den irakiske marionetregering i forhold til tilbagetrækningen:

"Nej. Vi bad ikke nogen om at forlade os."

Den konstant lyvende krigsforbryder Anders Fogh Rasmussen har ellers flere gange sagt, at de danske lejesoldater for USA blev trukket hjem efter ønske fra den irakiske marionetregering, der selv ville overtage "sikkerheden" i Basra.

Men enhver med føling med situationen i Irak ved, at det irakiske marionetregime, som selv med 150.000 fremmede besætteléstropper til at passe på sig, nu er ved at kollapse, vil blive totalt udslettet uden disse besætteléstropper, hvorfor marionetregimet naturligvis ikke beder dem om at skride, selvom det i en uendelighed – for at forsøge at bedrage

det irakiske folk – har diskuteret en plan for tilbagetrækning af de udenlandske besætteléstropper. Men når tilbagetrækningen kommer, så vil Abbawi og co. helt sikkert allerede være ude af Irak – måske i Danmark, som jo med kys-hånd tager imod irakiske forrædere - apropos de netop ankomne "tolke" fra Basra.

UK: Tilbagetrækning fra Basra

De britiske besætteléstropper har forladt for deres base i Basra By. Det drejer sig omkring 500 mand. De slutter sig nu til de cirka 5000 britiske besætteléstropper, som i dag opholder sig på Basra Air Base i udkanten af byen. Og dette sted er sidste station, inden turen går tilbage til Storbritannien.

Tilbagetrækningen fra Basra By er symbolsk, idet der nu ikke længere findes britiske besætteléstropper i nogen irakisk by – undtagen i Bagdads Grønne Zone, som ikke kan kaldes irakisk, for der er kun besættere og forrædere. De har alle trukket sig tilbage til deres luftbase uden for Basra, hvor de tilbageværende danske besættere også befinder sig. Det siger virkelig noget om situationens alvor for besættelsesmagten. At alle britiske tropper er ude af Basra, er et klokkeklart militært tilbagetog, et reelt nederlag.

Selvom Storbritanniens premierminister Gordon Brown ikke har sagt noget endeligt om britisk tilbagetrækning, så forventes det ifølge den britiske avis *The Guardian*, at Storbritannien vil trække hele sin besættelsesstyrke ud af Irak i løbet af de næste måneder.

*Frit Irak Blog.
Lettere forkortet*

*Indbyggere i Basra
afbrænder britisk flag*

Vi glemmer aldrig Sabra og Shatila

I år er det 25 år siden at israelsk militær – i samarbejde med fascistiske libanesiske falangister - begik en af århundredets værste massakrer på palæstinensere i flygtningelejrene Sabra og Shatila i Beirut, Libanon. De fik hjælp af de vestlige stormagter.

Formålet var en gang for alle at få svækket og fjernet PLO og de palæstinensiske guerillaer der på det tidspunkt havde deres hovedbase i Libanon. Det lykkedes zionisterne at tvinge PLO/Fatah ud af Libanon. PLO rykkede sit hovedsæde til Tunis, mens andre grupper fik ophold i nabolandene..

Under Sabra- og Shatila massakrerne blev mellem 1000 og 2000 palæstinensere dræbt, og al infrastruktur i lejrene ødelagt. Ariel Sharon, daværende forsvarsminister, blev af en undersøgelseskommission kendt ansvarlig for massakrerne og måtte gå af som minister. Han fik efterfølgende navnet "Slagteren fra Sabra og Shatila"..

Siden da har palæstinenserne været udsat for andre grusomme massakrer fra zionismens side. Vi glemmer ikke Jenin-massakren, vi glemmer ikke angrebet på Libanon sidste sommer, vi følger nøje de daglige overgreb på palæstinenserne i Gaza og Vestbredden.

Torsdag den 13. september arrangerer Boykot Israel – som vi plejer – mindearrangement for Sabra og Shatila mas-

sakrerne hvor vi mindes ofrene og garanterer at fortsætte vores boykot af besættelsesmagten Israel – indtil

Israel er ude af de besatte områder.

Torsdag den 13. september kl. 19.30
Verdenskulturcentret Nørre Alle 7,
2200 Kbh. N

Programmet ser således ud:

Kl. 19.30 Velkomst og palæstinensiske sange

Kl. 19.45 60 års terror mod det palæstinensiske folk

– v. Carlo Hansen, forfatter og journalist

Kl. 20.30 Palæstinensisk folkedans

Kl. 21.00 Vi tænder lys på Skt. Hans Torv og mindes ofrene for Sabra og Shatila.

- Tale v. Lotte Rørtoft Madsen, Boykot Israel

Boykot Israel København
www.boykotisrael.dk

Villy

**formand for Socialdemokratisk Folkeparti
drømmer med formandsansvarets tyngde
om ministerpost og ditto bil -
Et udpræget bevis på forfaldet
når man bliver det borgerlige demokratis vogter -
modsat at blive dets undergraver -
dets håb om snarlig undergang.**

NB

Connie Hedegaard pisser på miljøet!

Mange troede nok, regeringens nedprioritering af miljøet ville ophøre med Connie Hedegaards overtagelse af miljøministerposten efter Hans Christian Schmidt. De seneste måneder har desværre afsløret, at de har glædet sig for tidligt.

Miljøministeren har hidtil afvist, at statens overtagelse af en række af de gamle amters opgaver ville medføre ringere miljøbeskyttelse. Imidlertid har det nu vist sig, at de syv lokale miljøcentre skal reducere medarbejderstaben fra 578 til 490 (en nedskæring på over 15 %).

Dermed er miljøministeren er i færd med at foretage en drastisk nedprioritering af miljøkontrollen i Danmark, hvilket også er blevet bekræftet i en række svar på spørgsmål stillet til miljøministeren gennem Folketingets Miljøudvalg i juni måned om overvågningen af vandmiljøet.

På område efter område bliver kontrollen forringet. Det har bl.a. medført, at Danmark ikke opfylder de internationale "havkonventioner" HELCOM og OSPARS krav om, at vandløb rutinemæssigt (dvs. hvert år) skal kontrolleres for miljøfremmede stoffer.

Fremover vil Danmark kun udføre disse målinger hvert 6. år. Miljøministeren trøster sig med, at det nok skal lykkes EU at forringe konventionerne så meget, så Danmark med tiden kommer til at leve op til dem.

I sommerens løb blev det klart, at regeringen og Dansk Folkepartis pesticidplan har slået helt fejl. I stedet for at bruge færre pesticider, bruger vi flere, og hvad de sprøjtefri zoner angår, går udviklingen også den forkerte vej. År efter år indskrænkes de trods vidtløftige planer om at udvide dem.

Alt i alt er det ikke lykkedes miljøministeren at udrette noget særligt på sit område. Derved ligner hun de fleste andre uduelige konservative politikere. Hun har tabt kampen med Thor Pedersen om de nødvendige midler til miljøet, men kan sikkert stadig besnakke en hel del danskere til at tro, at regeringens politik er miljøvenlig, skønt den reelt er ekstremt miljøfjendtlig.

Per H. Christiansen
3600 Frederikssund

Den Røde Side: Ny vægavis på initiativ af DKU

Så har en ny vægavis, der går under navnet 'Den Røde Side' set dagens lys. Vægavisen består af komprimerede nyheder og en minikalender som i større eller mindre omfang vil blive fulgt op på nettet. (www.dku99.dk)

Avisen vil udkomme minimum hver 14' dag og vil hovedsagelig være tilgængelig på S-togstationer og andre udvalgte i Københavnsområdet.

Den vil levere nyheder med en rød vinkel – i modsætning til de borgerlige nyheder der hele tiden bliver pumpet ud – ikke mindst i de 'gratis' aviser som også er at finde nær stationerne.

Vi mener det er vigtigt at nå ud til mange folk med hvad der i virkeligheden bevæger sig i vores verden når Fogh, Pia, Helle og de andre gang på gang får lov til at 'spinne' sandheden væk for derefter at fremstå som demokratiske og frihedsvogtende, det til trods for udlevering af fanger til tortur, indskrænkning af befolkningens juridiske rettigheder, slagting af den offentlige sektor og meget meget mere.

Sandheden er at Danmark fra at have et relativt godt uddannelsessystem, et rimelig udbygget transportnet, ikke (direkte) at deltage i imperialistiske krige, er forfaldet og fortsat forfalder til gemen neoliberalistisk samfundsnedrivning og krigsførelse for profit.

For at vende skuden skal vi have mobiliseret arbejderne, de unge, og resten befolkningen til aktiv deltagelse i kampen for: 'uden folkets kamp – ingen forandring!'

Det er den enkle filosofi bag initiativet Den Røde Side.

Hvis Den Røde Side ikke hænger på en station, arbejdsplads eller uddannelsesinstitution nær dig (OBS: gælder ikke kun i København!) og du mener at det er en klar fejl så kontakt os på: denroedeside@dku99.dk

Eller deltag evt. i den faste opsætning af siden sammen med os.

Vi er også interesserede i at høre dine tanker eller ideer til forbedring af siden så hvis du har kommentarer, eller rødt nyhedsstof så skriv ligeledes til: denroedeside@dku99.dk

Hilsen
Rødaktionen

PS. Get up Stand up – Pay up??? – Vi vil blive glade for bidrag(ikke mindst faste;-) til opretholdelse af den røde nyhedsstrøm på reg. nr. 3121 kontonr. 3344166684

Mærk betalingen 'Den Røde Side'

www.dku99.dk

OKTOBER BOGBUTIK

København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Man, tir, tor 15 - 18
ons 16 - 19

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Sæt EU-traktaten til afstemning, Per Stig Møller!

EUs kommende traktat - den såkaldte 'reform-traktat', der betegnes som 96-98 det samme som EUs tidligere forfatningsforslag - ventes nu færdig allerede i oktober. Det er to måneder tidligere end ventet. Og Danmarks udenrigsminister Per Stig Møller vurderer fra mødet i Portugal mellem EUs udenrigsministre, at den nye forfatningstraktat er på kant med den danske retsundtagelse. Derfor ønsker han undtagelsen sat til afstemning.

- Per Stig Møller må have fået noget galt i halsen. Når traktaten har et problem med den danske retsundtagelse, så er det jo fordi, det er traktaten, det er galt med, udtaler Søren Søndergaard, som er medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU.

- Det er ikke undtagelsen, men traktaten der skal sættes til afstemning, sådan som et flertal i befolkningen ønsker.

Folkebevægelsen mod EU

Rivegilde

Der er grus i maskineriet for den del af forårets overenskomstforhandlinger, der dækkes af forhandlingsfællesskabet KTO. Formanden Dennis Kristensen valgte for et par uger siden at trække sig fra posten, angiveligvis i utilfredshed over, at de øvrige grupper frabad sig en særlig lønpulje fra folketingspolitikkerne, øremærket til særlige faggrupper.

Der kan meget vel være noget om snakken; men problemerne stikker sandsynligvis betydeligt dybere. Dennis Kristensen, der stadig er formand for FOA, som blandt andet organiserer de kampvillige sosu-ansatte, har fået kam til sit hår ved den forestående overenskomst. Han ønsker åbenlyst, at hans dårligt lønnede medlemmer skal tilgodeses – på bekostning af andre.

Denne helt almindeligt anvendte fordelingspolitik er blandt de faglige topforhandlere blevet til en lov, der aldrig fraviges. Med splittelse skal medlemmerne styres. Det er heller ikke en ny praksis for Dennis Kristensen, som ved flere overenskomstfornyelser forhandlede henover hovedet på sygeplejerskerne, som ikke fik de tiltrængte lønløft; men fedterøvstillæg i stedet. Resultat: I dag har Dansk Sygepleje Råd (DSR) meldt sig ud af forhandlingsfællesskabet KTO.

Der er rivegilde i KTO. Medlemmernes krav og forventninger gør måske denne overenskomstfornyelse til den sværeste i lang tid. De smuler, som de ansvarlige forhandlere accepterer som udgangspunkt forslår ikke overfor sultne medlemmer. Så når krybben er tom, så bides hestene, som i denne forstand er toppampere, der har deres årsgage og formuer på det tørre; men som kæmper hver deres kamp for at stå stærkest i manipulationen overfor egne medlemmer.

Det er den virkelige årsag til, at Dennis Kristensen valgte at gå.

Det har medført et andet – med LO's egne ord – rivegilde:

KTO er man ude i et rivegilde, der bringer tankerne hen på: Hvem peger flasken på?

Faglig kommentar

"Intern splid i den offentlige gren af LO-familien har kostet LO-grupperne en post i forhandlingsfællesskabet KTO's topledelse. Selv om LO-forbundene organiserer to ud af tre ansatte i kommuner og regioner, bliver det lærernes formand Anders Bondo Christensen og akademikerne formand Sine Sunesen, der som henholdsvis formand og næstformand i KTO vil lede de kommende overenskomstforhandlinger i kommuner og regioner", oplyser Ugebrevet A4.

HK/Kommunals formand Kim Simonsen stillede ellers sin kandidatur til rådighed; men det blokerede netop FOA og Dennis Kristensen for:

- *En KTO-formand skal altså ikke skabe resultater for sin egen hovedorganisation. Han skal finde løsninger, fællesskabet kan bakke op om, forklarer Dennis Kristensen uden at komme ind på, hvorfor DSR har forladt KTO.*

Kim Simonsen ærgrer sig og påtager sig gerne de solidariske attituder:

- *Der var i forvejen bekymring for forhandlingerne, og den bliver ikke mindre nu. Uden LO-representation i KTO-ledelsen er der umiddelbart intet talerør for de lavtlønnede.*

På én og samme tid erklærer han – når han nu selv skal sige det – at han er solidarisk med de mange lavtlønnede, mens han samtidig i sin iver afslører rænkespillet: En KTO-formand tjener først og fremmest eget bagland!

Der er ingen af de ovennævnte personer, der har ført anden praksis gennem deres karriere i det faglige system – og

der er ingen af dem, der har tænkt sig at bryde med deres indgroede ansvarlighed overfor myndighedernes påstande om, at "der ingen penge er".

Det er sagens kerne. Det er her, hundelen ligger begravet! Det er her, at nøglen til resultatrige overenskomster ligger: Der er penge! Ifølge finansministeren kan vi købe hele verden.

Så kræve del i dem!

Dennis Kristensen har ved at trække sig allerede bragt sig lidt på afstand af ansvaret for det endelige resultat. Han vil nu være i stand til at pege fingre af den ny ledelse. Han er samtidig så klog, at han indgiver medlemmerne forventninger, men på en så ukonkret måde, at han ikke kan hænges op på løftebrud:

- *Vi kræver mandeløn til kvindefag. ALLE ansatte i kommuner og regioner skal have et lønløft, der mindst svarer til det private, og så skal de lavestlønnede inden for de typiske kvindefag have et ekstraordinært løft.*

Dennis Kristensen reserverer sig samtidigt på to fronter:

- *Det store ryk er ikke muligt inden for overenskomstrammerne. Derfor er der brug for en pulje udefra.*

Det er altså politikerne, der på forkant skal åbne for posen, så Dennis kan slippe gennem kattelommen. Ved manden ikke, at det netop er en forhandlers pligt at benytte en overenskomstforhandling til at sprænge arbejdsgivernes rammer?

Den anden reservation er om end endnu tyndere. På en konference for tillidsrepræsentanter i FOA's Sosu-afdeling var nogle tillidsrepræsentanter bekymrede for, hvorvidt Dennis Kristensen neddæmpede forventningerne til det kommende resultat. Det er medlemmernes egen skyld, mener han:

- *Ved sidste overenskomst var der kun 40 pct., der stemte. Det er et problem, at færre end halvdelen afgør de nye overenskomster.* **FJ**